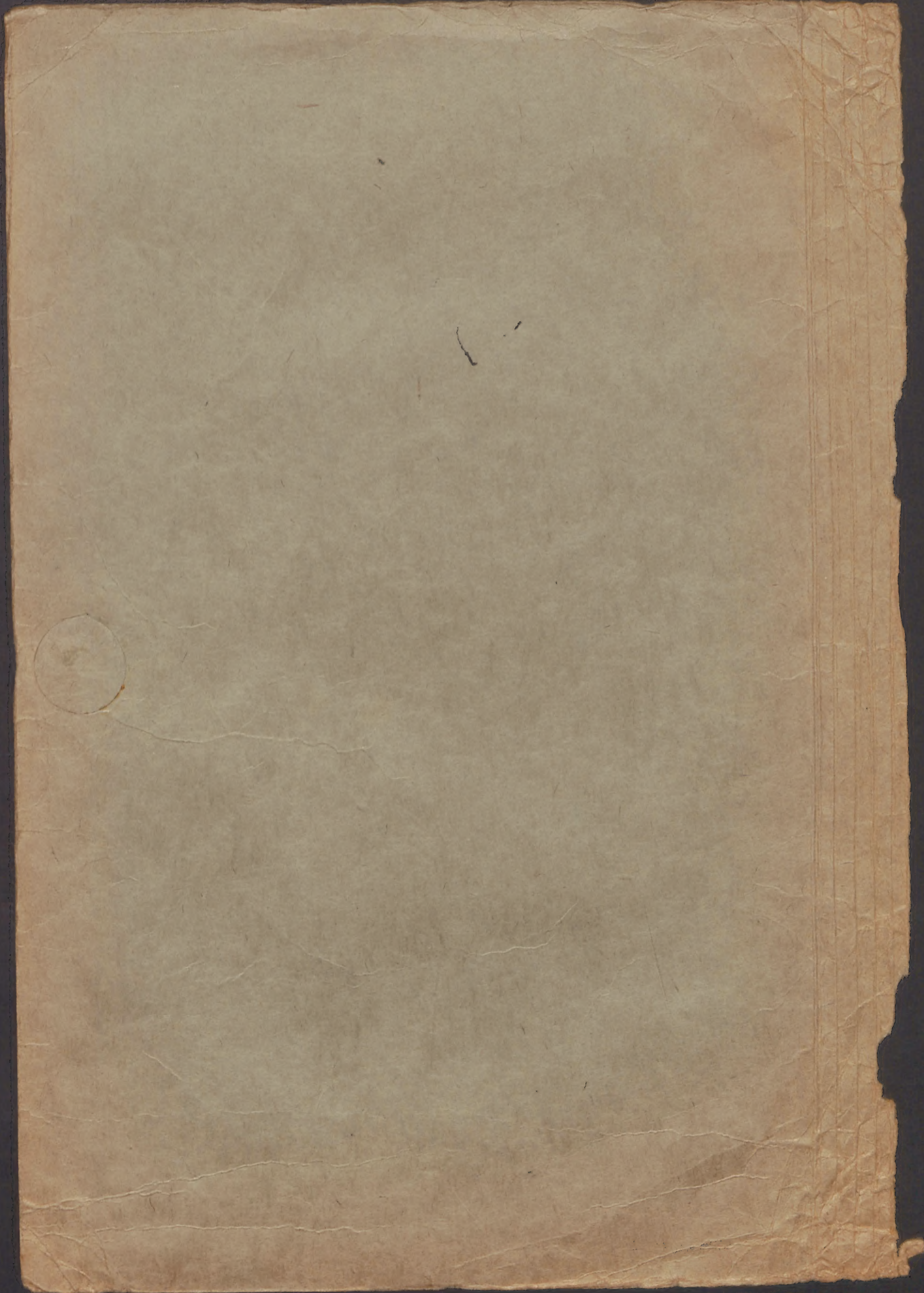

Історія Белза

Беру скрийт гер. Роструби

Теофила з Ва "Грвона Рам-
та" для. Вн. гер. Роструби
Лови, 24/6 1936.

Бела Отиаа.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.

З ЦИМ ЧИСЛОМ ВИСИЛАЄМО РОЗРАХУНКОВІ ПЕРЕКАЗИ
ТА ПРОСИМО П. Т. ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ПРИСЛАТИ НИМИ БІЖУЧУ
ПЕРЕДПЛАТУ.

ЗАЗНАЧУЄМО, ЩО ЧЕРГОВІ АРКУШІ СПОМИНІВ ГЕН. А.
КРАВСА „ЗА УКРАЇНСЬКУ СПРАВУ“ ВИСИЛАТИМЕМ ЛИШЕ ТИМ
П. Т. ПЕРЕДПЛАТНИКАМ, ЩО ПОЛАДНАЛИ СПРАВИ СПЛАТИ
ЗАЛЕГЛОЇ ПЕРЕДПЛАТИ І ЗАПЛАТЯТЬ БІЖУЧУ ПЕРЕДПЛАТУ
ЗА II ЧВЕРТЬРІК 1937 Р.

Високоповажний Пане Директоре!

В залученні пересилаю зливу і Трату з-в. 150 зм.
на закуповк монографій

Одnocześnie прошу вілені Комітет газ-го-гасу пові-
домити нас про стан праці.

Тут зауважують, що пр. фільм М.ва „Просвіта“ гіста-
но з Книгарні „Просвіти“ видання „Червоної Калини“
(найновіший пр. Ген. Тарнавський) з 25% опустом,
а Ви нам даєте лише 20%. Це не буде тут наша
кривда?

Просьба, щоб в книжці був короткий геогра-
фічний опис Багачин. Як можливо - то прошу це
мати на увазі.

З іскр. О. Вохман-Колупнік-Смоля.

Остан з правдивою повагою.

О. Іларіон Гела

Велз. гма 9/7. 1956.

Берг, дан 20/II-1907. 3

Do
Клементина Ингвальмундса «Берсона Камена»
у Ловоби.

Дана мобингю влизамбо мо ратт са
прагунск занорард. Рг. Конгден вимено
миемо негиви. -

Датт. Охрмн & в Берги - горобинсеме
ногг Квессонари. -

Дегиемо дуге цинкимм биегигам
прагви - посяраемосе и евог бутернам.

З ринботан нам-инг
Иван

TELEFON MIĘDZYMIASTOWY USUWA ODLEGŁOŚĆ!

KARTKA POCZTOWA

NADAWCA:

o. Tena

Ben

Т. Т.
Бугакину мбо
"Серена Ками"

ул. Симонова 20.

Рига,
Латвия

Ч. 4481/36. чл. - Львів, 9 грудня 1935.-

До Світлої Дирекції
Ревізійного Товариства Українських Кооператив

у Львові.-

"Червона Калина" приступає до нового ділу видавництва - монографії українських городів, в першу чергу історичних. Ця монографія обійматиме історію міста від найдавніших часів, участь даного повіту у визвольних змаганнях, історію частин УГА з того повіту/ і вкінці сучасний стан повіту під оглядом господарським і культурним, ілюстрований статистичним матеріалом.-

Як перший випуск це монографія Белза й Белзчини. Для видання цієї монографії оснований в Белзі широкі громадський комітет, завданням якого допомога "Червоній Калині" у об'єднанні книжки та збірка статистичних матеріалів на основі обширних квестіонарів, опрацьованих і уложених п.інж.Олександром Охрамом, котрий є співробітником монографії і має опрацьовувати розділ про сучасний господарський і культурно-освітній стан Белзчини.-

Статистичні матеріали вже з Белза надходять, а всі мають бути доставлені до кінця грудня цр. Треба ці матеріали узгоджувати та доповнювати, а до цього необхідно бути на місці в Белзчині і в Головнім Статистичнім Уряді у Варшаві.-

Спеціально старанної праці вимагає ця перша монографія, тому що вона має бути збірником для слідуючих праць.-

Якщо п.інж.Охрим працював над своїм розділом лише приватно з часів вільним від урядових обов'язків, то його праця затягнулася би на неозначений час. Тому просимо ласкаво уділити п.інж.Ол.Щиримові надзвичайну відпустку від 12.до 31 січня 1937.р.в цілях доповнення і закінчення його праці.-

З поважним пошаном

5
Ч. 224/36. III.-

Львів, 1 жовтня 1936.-

До Увального Громадянського Комітету Велчини
до рук голови Вс.о.Іларіона Гели

в Белзі.-

Маємо шану переслати в залученні письмовні звіти та заяви авторів Історії Велза Вп.ІІІ.ред.Теофіла Коструби і др.Івана Карпинця.-

Від себе зазначуємо, що оба автори люди незвичайно совісні та обов'язкові й ми переконані, що свого зобов'язання дотримують і доставлять нам в означеній речинці рукопис Історії готовий до друку.-

Зі своєї сторони просимо вплинути на прискішення збірки статистичних матеріалів для праці Вп.інж.Охрима.Саме нині був у нас п.інж.Охримович і повідомив, що досі не стримав ще ні одного квестіонаря.Просимо про цю справу нас повідомити.-

З правдивою пошаною

2 листи.-

4.34 /26.4.36-27.4.36-28.4.36-29.4.36-30.4.36-1.5.36-2.5.36-3.5.36-4.5.36-5.5.36-6.5.36-7.5.36-8.5.36-9.5.36-10.5.36-11.5.36-12.5.36-13.5.36-14.5.36-15.5.36-16.5.36-17.5.36-18.5.36-19.5.36-20.5.36-21.5.36-22.5.36-23.5.36-24.5.36-25.5.36-26.5.36-27.5.36-28.5.36-29.5.36-30.5.36-31.5.36-1.6.36-2.6.36-3.6.36-4.6.36-5.6.36-6.6.36-7.6.36-8.6.36-9.6.36-10.6.36-11.6.36-12.6.36-13.6.36-14.6.36-15.6.36-16.6.36-17.6.36-18.6.36-19.6.36-20.6.36-21.6.36-22.6.36-23.6.36-24.6.36-25.6.36-26.6.36-27.6.36-28.6.36-29.6.36-30.6.36-31.6.36-1.7.36-2.7.36-3.7.36-4.7.36-5.7.36-6.7.36-7.7.36-8.7.36-9.7.36-10.7.36-11.7.36-12.7.36-13.7.36-14.7.36-15.7.36-16.7.36-17.7.36-18.7.36-19.7.36-20.7.36-21.7.36-22.7.36-23.7.36-24.7.36-25.7.36-26.7.36-27.7.36-28.7.36-29.7.36-30.7.36-31.7.36-1.8.36-2.8.36-3.8.36-4.8.36-5.8.36-6.8.36-7.8.36-8.8.36-9.8.36-10.8.36-11.8.36-12.8.36-13.8.36-14.8.36-15.8.36-16.8.36-17.8.36-18.8.36-19.8.36-20.8.36-21.8.36-22.8.36-23.8.36-24.8.36-25.8.36-26.8.36-27.8.36-28.8.36-29.8.36-30.8.36-31.8.36-1.9.36-2.9.36-3.9.36-4.9.36-5.9.36-6.9.36-7.9.36-8.9.36-9.9.36-10.9.36-11.9.36-12.9.36-13.9.36-14.9.36-15.9.36-16.9.36-17.9.36-18.9.36-19.9.36-20.9.36-21.9.36-22.9.36-23.9.36-24.9.36-25.9.36-26.9.36-27.9.36-28.9.36-29.9.36-30.9.36-31.9.36-1.10.36-2.10.36-3.10.36-4.10.36-5.10.36-6.10.36-7.10.36-8.10.36-9.10.36-10.10.36-11.10.36-12.10.36-13.10.36-14.10.36-15.10.36-16.10.36-17.10.36-18.10.36-19.10.36-20.10.36-21.10.36-22.10.36-23.10.36-24.10.36-25.10.36-26.10.36-27.10.36-28.10.36-29.10.36-30.10.36-31.10.36-1.11.36-2.11.36-3.11.36-4.11.36-5.11.36-6.11.36-7.11.36-8.11.36-9.11.36-10.11.36-11.11.36-12.11.36-13.11.36-14.11.36-15.11.36-16.11.36-17.11.36-18.11.36-19.11.36-20.11.36-21.11.36-22.11.36-23.11.36-24.11.36-25.11.36-26.11.36-27.11.36-28.11.36-29.11.36-30.11.36-31.11.36-1.12.36-2.12.36-3.12.36-4.12.36-5.12.36-6.12.36-7.12.36-8.12.36-9.12.36-10.12.36-11.12.36-12.12.36-13.12.36-14.12.36-15.12.36-16.12.36-17.12.36-18.12.36-19.12.36-20.12.36-21.12.36-22.12.36-23.12.36-24.12.36-25.12.36-26.12.36-27.12.36-28.12.36-29.12.36-30.12.36-31.12.36-1.1.37-2.1.37-3.1.37-4.1.37-5.1.37-6.1.37-7.1.37-8.1.37-9.1.37-10.1.37-11.1.37-12.1.37-13.1.37-14.1.37-15.1.37-16.1.37-17.1.37-18.1.37-19.1.37-20.1.37-21.1.37-22.1.37-23.1.37-24.1.37-25.1.37-26.1.37-27.1.37-28.1.37-29.1.37-30.1.37-31.1.37-1.2.37-2.2.37-3.2.37-4.2.37-5.2.37-6.2.37-7.2.37-8.2.37-9.2.37-10.2.37-11.2.37-12.2.37-13.2.37-14.2.37-15.2.37-16.2.37-17.2.37-18.2.37-19.2.37-20.2.37-21.2.37-22.2.37-23.2.37-24.2.37-25.2.37-26.2.37-27.2.37-28.2.37-29.2.37-30.2.37-31.2.37-1.3.37-2.3.37-3.3.37-4.3.37-5.3.37-6.3.37-7.3.37-8.3.37-9.3.37-10.3.37-11.3.37-12.3.37-13.3.37-14.3.37-15.3.37-16.3.37-17.3.37-18.3.37-19.3.37-20.3.37-21.3.37-22.3.37-23.3.37-24.3.37-25.3.37-26.3.37-27.3.37-28.3.37-29.3.37-30.3.37-31.3.37-1.4.37-2.4.37-3.4.37-4.4.37-5.4.37-6.4.37-7.4.37-8.4.37-9.4.37-10.4.37-11.4.37-12.4.37-13.4.37-14.4.37-15.4.37-16.4.37-17.4.37-18.4.37-19.4.37-20.4.37-21.4.37-22.4.37-23.4.37-24.4.37-25.4.37-26.4.37-27.4.37-28.4.37-29.4.37-30.4.37-31.4.37-1.5.37-2.5.37-3.5.37-4.5.37-5.5.37-6.5.37-7.5.37-8.5.37-9.5.37-10.5.37-11.5.37-12.5.37-13.5.37-14.5.37-15.5.37-16.5.37-17.5.37-18.5.37-19.5.37-20.5.37-21.5.37-22.5.37-23.5.37-24.5.37-25.5.37-26.5.37-27.5.37-28.5.37-29.5.37-30.5.37-31.5.37-1.6.37-2.6.37-3.6.37-4.6.37-5.6.37-6.6.37-7.6.37-8.6.37-9.6.37-10.6.37-11.6.37-12.6.37-13.6.37-14.6.37-15.6.37-16.6.37-17.6.37-18.6.37-19.6.37-20.6.37-21.6.37-22.6.37-23.6.37-24.6.37-25.6.37-26.6.37-27.6.37-28.6.37-29.6.37-30.6.37-31.6.37-1.7.37-2.7.37-3.7.37-4.7.37-5.7.37-6.7.37-7.7.37-8.7.37-9.7.37-10.7.37-11.7.37-12.7.37-13.7.37-14.7.37-15.7.37-16.7.37-17.7.37-18.7.37-19.7.37-20.7.37-21.7.37-22.7.37-23.7.37-24.7.37-25.7.37-26.7.37-27.7.37-28.7.37-29.7.37-30.7.37-31.7.37-1.8.37-2.8.37-3.8.37-4.8.37-5.8.37-6.8.37-7.8.37-8.8.37-9.8.37-10.8.37-11.8.37-12.8.37-13.8.37-14.8.37-15.8.37-16.8.37-17.8.37-18.8.37-19.8.37-20.8.37-21.8.37-22.8.37-23.8.37-24.8.37-25.8.37-26.8.37-27.8.37-28.8.37-29.8.37-30.8.37-31.8.37-1.9.37-2.9.37-3.9.37-4.9.37-5.9.37-6.9.37-7.9.37-8.9.37-9.9.37-10.9.37-11.9.37-12.9.37-13.9.37-14.9.37-15.9.37-16.9.37-17.9.37-18.9.

До Хвального Громадянського Комітету. Велвичини
для видання Історії Бела
до рр. 1940-1945 ро. С. І. Гелі

1950-1951

листа в 9-м. та потверджена умови рівності для всіх ми отримали. Отримані дані перевірені перенесом суми вал. ІС. - на виплату пенсії авторам докторів Енро-дану сн. -

Продовження з Которії Герб. опису Величини пероручення по
періжці авторами і промісвід параді в нині: в. Ком. тот повідомлюю. -

"Проблем" завжди подавно в "Червоній Галіції" квітнуть на квітний
тюрнів азотів і очолює при такім великим вакуумі дістає біль-
ший попуск. Інша річ, що адміністрація поспішає, нерозважно, куди про-
несе "статтями" і інші документи, а це вже кінцеве рішення.
Зараз чинні з'являються на це свату адміністрації видавати "Проблем".

ок до опусту для н. Комітету, що буде не час породити тиса щодо нього при установленні пани прудости і навіть при перекоханні, не погодимося з н. Комітетом.

С. П. РАВЕНСКОЕ

Ч. 98/36. ЧК.-

Львів, 3 липня 1936.-

До Тимчасового Громадянського Комітету Булаччини
для видання історія Бела
до рук голови Всец. о. Іларіона Гелли

в Б е л а.-

В доповненні до нашого листа з 8 травня пр. маємо нашу пові-
домити, що авторам Історії Бела Вн. ІІІ. Т. Кострубі і д. р. І. Карпини-
чові ми поклали умову, а вони її прийняли, того зміст, що праця має
бути закінчена і передана нам до друку найпізніше для 31 грудня
1936 р.-

Оба автори вже працюють над збиранням матеріалів, зокрема п. д. р. Кар-
пинич нас вібраний майже весь потрібний матеріал, а доповнює лише
дати, імена, місцевості тощо. - За час літніх щоріч, звільнені від інших
обов'язків, вони працюють ще більш інтенсивно. -

Щодо п. інж. Острима, то він прийняв наше запрошення до співробітництва
з охотою, але просимо і від Гв. Комітету до нього звернутися та про-
сити про те, щоб свою частину праці виконав до кінця року. -

Згідно з нашим попереднім проханням на час щоріч приєднати для
Вн. ІІІ. Т. Коструби і д. р. Карпинича дальшу частину гонорару в сумі зол. 150.-
з яких піде зол. 100.- для Т. Коструби і зол. 50.- для д. р. Карпинича. -

Очікуємо в цій справі прихильної відповіді і остаємо

з вітаннями поважаючою

Ч. 6/8/36. ЧК.-

Львів, 28 травня 1936.-

Відомості про діяльність Громадянського Комітету Белзчини

До "вільного" Громадянського Комітету Белзчини

Громадянського Комітету Белзчини для видання Історії міста Белза

до рук голови Со.б. Іларіона Гелі

Голова Комітету Белзчини в Белзі.

Відомості про діяльність Громадянського Комітету Белзчини

Голова Комітету Белзчини в Белзі.

Маємо намір потвердити письменно умови видання Історії міста Белза та Белзчини, укладені на останній конференції голови Со.б. Комітету Со.б.

І. Гелі з Управою нашої Кооперативи в дні 26 травня 1936 р.:-

1. Видавнича Кооператива "Червона Калина" у Львові приступає спільно з Громадянським Комітетом Белзчини до видання Історії міста Белза та Белзчини з тим, що на покриття частини коштів накладу Громадянський Комітет Белзчини окладає готівкою суму зол. 750.-/сімсотп'ятьдесят злотих/. Решту коштів накладу, що виноситимуть приблизно зол. 35.000.-, понасить Вид. Кооп. "Червона Калина" у Львові.

2. Історія міста Белза й Белзчини буде збірною працею: Про археологію міста Др. Преслав Частерняк, директор Музею НТМ у Львові, про княжі часи й польське панування до кінця XVIII століття ред. Теофіл Коструба, про австрійське панування та часи національних змагань Др. Іван Карпиниць, про побут і сучасний суспільно-економічний стан Белзчини уродженець Белзчини інж. Олександр Охрим.-

3. Особи книжки має виносити около 12 аркушів друку, формату вісім-

ки /на аркуш друку -- 16 сторінок/.-

Ілюстраційна частина має обіймати 16 сторінок на добрім ілюстраційнім папері, розміщений в середині книжки. Тут увійдуть знімки до трьох перших розділів книжки, а кошти клішів будуть покриті з суми, прелімінованої вище /зол.3.000.-/. До останньої, четвертої частини /сучасний стан/ увійдуть знімки з поодиноких місцевостей Галичини, з тим, що в одній місцевості може бути найбільше три знімки та що на кошти зроблення клішів кожна місцевість зложить наперед потівкою за свої кліші по зол.3.50.- за одну клішу, за три кліші рівно зол.10.-

Кошти зроблення знімок на місці покриває кожна місцевість сама.-

Крім ілюстрацій увійде до книжки відповідна кількість /після узнання авторів/ малюнків - мал., розміщених або в тексті в середині книжки, або доданих на чистій книжці як додаток. Малюнки-малі виконає спеціальний рисувальник.-

3. Археологічна частина книжки має займати 8-13 сторінок/найбільше один аркуш друку/, княжі й польські часи - около сім аркушів друку, австрійські часи та визвольні змагання около 3/три/ аркушів друку, сучасний стан - один аркуш друку.-

Спеціально широко мають бути обговорені княжі часи й визвольні змагання 1918-1919 рр.-

Точний заголовок книжки буде усталений пізніше в порозумінні Управи Видавництва з в. Комітетом.-

4. Авторський гонорар усталюється на зол.90.-/дев'яносто/ від аркуша друку. Від другого накладу застерігають собі автори повну за-

плату на основі нової угоди.-

5. По видрукуванні книжки Комітет Белзчини одержує на покриття зложеної ним суми зол. 750.- відповідну скількість книжок з тим, що від ціни продажі буде відрахований опуст 20%.-

Ціна продажі буде усталена спільно Хв. Комітетом і Управою Видавництва.-

6. Управа Видавництва зобов'язується, що не буде висилати виданої книжки своїм членам в Белзчині, а також до часу повернення суми зол. 750.- Комітетові Белзчини, не буде продавати книжки в Белзчині через своїх агентів.-

7. У випадку непорозуміння обі сторони погоджуються на арбітраж Головного Відділу тов. "Пресвіта" у Львові.-

Львів, 28 травня 1936.-

Спеціально широко мають бути обговорені кімні часи і визвольні змагання 1918-1919 рр.

Точний заголовок книжки усталиться пізніше.

Авторський гонорар усталиється на зол. 90.-/дев'яносто/ від аркуша друку. Від другого накладу застерігають собі автори повну оплату після нової умови.

Частину гонорару ділять автори негайно і негайно розпочинають працю, другу частину одержують в міру поступу праці, решту при переданні рукопису до друку.

Прохаймо повідомити нас, чи в. Комітет погоджується на такий план видання Історії Бєлаї.

Всього накладу книжки відосилано до зол. 750.-. Комітет повинен на себе одні, чотирьох копій на накладу, що в цілому зол. 750.-, частини частинно в найближчому часі на гонорар для авторів, частинно при початку друку. Авторам треба було сплатити негайно зол. 150.-, в чергову частину відосилано до Комітету. Комітет 31-го листопада не міг вивести стільки, у вересні і жовтні так само.

На цілу суму зол. 750.- Хв. Комітет одержить книжок для продажу в Бєлачині.

В справі цієї спілки просимо також дати нам відповідь. Просимо прийняти рішення якнайшвидше, тому що автори хотіли розпочати збірку матеріалів ще перед Серіями, поки архіви відчинені.

З правдивою пошаною

[illegible]

До Хвального...

№ 7. - Издание от 20-го декабря 1968 года. - Итого: 1 том в 1 кн.
в Белой.-

[illegible]

Свої кінці має висісти около 12 ліній друку, а зверху вісімки ліній. Завширок - 16 ліній друку. Інструмент має бути 16 ліній /на кінці папері/, розмістив в середині кінці,рім цього відно-відна кількість кінців на звичайнім папері, розмістив або в серед-ні або додати як додаток на кінці книжки. Кінці виконає спеціальний рисувальник.

Археологічна частина має займати 8 - 16 сторін /максимально один аркуш друку/, кийські і польські часи около 7 /сім/ аркушів друку, австрійські часи, визвольні змагання і найновіші часи около 4/чотирь/ аркуші друку.

ч. 1250/36.чк.-

Львів, 7 листопада 1936.-

До Хвального Громадянського Комітету
для видання Історії Белза і Белачини
до рук голови Вс.с.Г.Гелл

в Белзі.-

Маємо щастя повідомити, що праця авторів над Історією Белза до-
ступає спільно вперед. М.і.Др.Пастераан заявив, що замовлений у нього
І.розділ доручить нам вже в половині цього місяця.-Оба другі автори
працюють постійно і заявляють, що речення /31.12.1936./дотримуватъ
і в уменшенім часі рукописи доставлять.-

Розходиться не тільки про останній розділ, що його має справляти
п.інж.О.Охрим.Ув.Комітет мав доставити йому відповідні джерела-
рі, та як каже до нимічного дня він їх не отримав.Протасмо пропінати
справу, бо інакше п.інж.Охрим не зможе ніяк до кінця року закінчити
свою працю.Просимо дати нам в цій справі вістку.-

Просимо, щоби в.Комітет був ласкав прислати на нашу руку для
головного автора п.Т.Аоструби на рахунок гонорару зал.100.-Він про-
сить, щоби міг дістати їх перед 15-им цього місяця.-

З правдивою пошаною

1. 25/10.0.45.-

1941, 10.10.1941.-

12

1. 25/10.0.45.-

1. 25/10.0.45.-

Ч. 1202/36.42.-

Львів, 10 вересня 1936.-

Вп.ред.Т.Коструба-Львів.

Високошановний Пане Редакторо!

Вашого листа з 17 цм. в справі монографії Велза ми отримали, щиро дякуємо. Та просимо це делюванти цього листа, а саме повідомити додатково, чи встигне до кінця року зібрати весь потрібний матеріал та надати нам рукопис готовий до друку. Подякуємо про це редакції Тресту. Комітетові Телачани.-

Щиро і з повагою даю вам відповідь нагадно і остаємо

з правдивим до Вас пошаном

Ч. 12 136.5К.-

Львів, 30 грудня 1936.-

Головний Громадянський Комітет
для видання Історії Гелва і Гелзичини
до рук Ос.о. Дек. Іл. Гелл

в Гелзі

Маємо шану повідомити, що п. др. Пастернак, якого праця має бути
поміщена як перший розділ в Історії Гелва, вже доручив нам свій
рукопис.-

П.Ред. Коструба лежить від кількох днів хорий і тому не можемо
предложати його власного письма, а лише передаємо, що його праця тро-
хи спізниться, але таке ж укінченні. др. Карпикець свою працю за-
кінчує.-В другій половині січня рукописи обох праць повинні бути
нам доручені.-При найближчій нагоді, як тільки п. Коструба зможе
явитися у Видавництві, напишемо про цю справу точніше.-

Для п. Др. Пастернака просямо надіслати, можливо ще перед Свя-
тами, гонорар в сумі зол. 60.-/шістьдєсятъ золотех/.-

З правдивою повагою

Ч. 213/37.чк.-

Львів, 4 березня 1937.-

Хвальний Громадянський Комітет
для видання Історії Белза й Белжчини
до рук Всеч.о.Дек.Іл.Гели

в Белзі.-

Грошовий переказ на зол.100.-ми отримали, щиро дякуємо.-

Цілу цю суму виплатили ми п.ред.Т.Кострубі з рахунок його
гонорару.-

Просимо прийняти до відома, що п.ред.Коструба вручив нам дві
цілковито закінчений і готовий до друку рукопис своєї праці:
"Белз і Белзька Земля від найдавніших часів до 1772 року".-

П.Др.Карпинець також закінчує свою працю і має нам її передати
в найближчому часі, про що негайно Хв.Комітет повідомимо.-

Як тільки отримаємо рукопис від п.Др.Карпинця, приготуємо і від-
дамо до друку всі три перші розділи, з тим, що розділ п.інж.Охрим
може бути закінчений навіть аж тоді, коли будемо кінчити праці трьох
перших авторів.-

Зокрема розважимо справу світлин і порозуміємося щодо неї з Хв.
Комітетом.-

З правдивою пошаною

4.164/37.4К.-

Львів, 17 лютого 1937.-

Хвальний Промадянський Комітет
для видання Історії Гелза в Белжчини
до рук Всес.о.Дек.Іл.Гели

в Гелзі.-

Маємо шану повідомити, що н.ред. Коструба предложив нам нині
рукописи трьох четвертих своєї праці, запевняючи при тому, що за-
кінчить свою працю до кінця лютого пр.-

П.др. Карпилоць заявив нам нині, що свою частину закінчить по-
од утанні решти метричальних списків. Прохасмо приспішити їм ви-
смику.-

Інж. Охрим не отримав ще всіх кресціонів, а тому його праця
не буде ще так скоро закінчена. Та вона може прийти значно пізні-
ше, коли вже буде закінчений друк трьох перших частин.-

Ред. Коструба просить виплатити йому ще цього тижня в раху-
нок гонорару дальших сто золотих.- Прохасмо сповнити його прохання
та прислати цю суму по можливості ще цього тижня, а нас відвороткою
почтою повідомити, чи і коли це наступить.-

Маємо повну надію, що другий випуск розпочнемо вже в березні.
Праця ред. Коструби незвичайно старанна і зразкова, дає нас нового
жерельного матеріалу, дійсно цікавого.-

З правдивою пошаною

Ч. 463/27.ЧК.-

Львів, 6 квітня 1937.-

Всеч. О.І. Гела-Белз.

Всечесніший Отче Добродію!

Пишу до Всеч. Отця добр. особисто в такій справі:

Як ми вже повідомляли, п. ред. Коструба доставив нам вже свій рукопис, готовий до друку. Ми писали тоді також, що п. др. Карпинець має також в найближчому часі передати нам рукопис своєї праці та що за-
рав потім розпочнемо друк книжки, не чекаючи на матеріали від п. інж. Охримя.-

Та зашла задержка через те, що Др. Карпинцеві вродилася дочка, але за кільканацять днів померла і його дружина хвора. Він щось три тижні перебував в Стриї, де його дружина живе у своїх батьків. Вернувшись вчора до Львова і нині заявив нам, що напевно до двох тижнів закінчить свій рукопис.- Маємо переконання, що так дійсно буде та що в кінцем квітня розпочнемо друк.-

Але тимчасом ред. Коструба домагається заплати решти гонорару за свою працю. Він виносить для нього понад шістьсот золотих. Дотепер дістав ред. Коструба 400 зол.- Треба було б дати йому тепер хоч сто зо-
лотих. На жаль в "Червоній Калині" під цю пору нема сотика, бо не маючи рукописів Белза ми скоріше розпочали друк "Золотих Борів"/Історія Книв

ських Січових Стрільців/, який коштує нас понад десять тисячів ~~золотих~~.
друк цієї книжки закінчиться в перших днях травня, так що не буде ніяких
труднощів вже в наближчих днях розпочати друк "Белза".-

І от прохання до Всеч.Отця Добр.,щоби були ласкаві добути в Коміте-
ті сто золотих і нам їх прислати для ред.Коструби.-

П.інж.Гела був нині свідком моєї розмови з п.ред.Кострубою і п.
др.Карпинцем і може посвідчити, як справа мається.-

Дуже прошу,щоби Всеч.Отець Добр.були ласкаві найти хвилюку віль-
ного часу на відповідь для мене.-

З глибокою повагою

ч. 491-П.ЧК.-

Львів, 12 січня 1937.-

до Громадянського Комітету Белзчини
до рук голови Бс.о.і.Гели

в Белзі.-

Зол.ЗО.-.ва генерар для п.др.Настермана ми отримали, дякуємо.-

В надрученні посилаємо листа п.ред.Т.Коструби, в якому він повідом-
ляє про стан своєї праці. Дуже багато часу заняв п.Кострубі розділ III.
про колективізацію, який вимагав точних виписів з архівів. Тому саме за-
кінчення того праці трохи притрималося.-Та ми не натискали на п.ред.
Кострубу, вважаючи, що праця буде ґрунтовніша, якщо буде основно оброблена.-
А що справа знімок відтягнулася до весни, то до того часу ці рукописи
будуть напевно готові.-

З правдивою пошаною

лист ред.Коструби.-

Ч. 444/39. ДК.-

Львів, 27.3 березня 1939.-

№ 105/39. ДК.

Вн. Л. д-р. А. Річиновський, Володимир.

"Наскочили на нас" Павло Дактор!

Вашого листа з 13.ІІІ. ми нині отримали. Світлини приїшли в порядку, не пошкоджені.-

Щиро дякуємо Вам за таку прохесну збірку світлин! Нині не можемо ще сказати, скільки і котрі будуть поміщені в книгу, тому що ред. Т. Коструба виїхав на кілька днів зі Львова. По його поверті негайно дає про все нове повідомлення.-

Ці світлини зберігаються по виборі і використанні зберігати далі в доброму стані. Але просимо погодитися з тим, що справа трохи протягується. Виравді ми вже насово розпочали друк книги, але останні місяці тут для видання була дуже велика /тут велика/ конкуренція на торгів/ так, що друк буде йти дуже повільно, бракує грошей.-

Приймаємо очевидно Вашу умову, що клішами із Ваших світлин зможемо безплатно користуватися. Другим виданням без Вашого дозволу платити із нас не будемо, а Ваші права на них думаємо частинно забезпечити таким чином, що під нашим опублікуванням, на не світлини із Вашої збірки.-

У всіх цих справах напишемо до Вас ще раз за кілька днів по поверті ред. Коструби.-

З правдивою до Вас пошаною

У Володимирі 23. III. 1939.

До Хв. Виз. „Тервона Каміна“ у Львові.

На Вашу листівку з дня 2. II. 1939 висилаю Вам 70 світлих до використання (по виборі) у праці про „Княжий Бенз“. Майте всі ці злишки — мої оригінальні; є лише декілька злишок Ол. Циккаловською (це на кожній з них зазначено).

Кілька цих світлих вже мають готові кліші, а саме — ~~№ 1, 14, 43, 48 і 55 (у „Княжій Бамбірівщині“, 1938, стор. 39 і 47).~~
а також № 65 і 66 (у „Княжій Бамбірівщині“, 1938, стор. 39 і 47).

Замовивши кліші до інших світлих прошу взяти під увагу, що не варто зменшувати № 1, 14, 43, 48 і 55, бо вони на менших відбитках невразливі і втрачають свою цінність. Натомість бажано зменшити до розміру $\frac{1}{16}$ аркуша такі №№: 15, 27 і 28.

Всі ці світлики по використанні прошу мені зараз не звернути. До Музею деякі з них можна дати гати, але не всі, і то пізніше, бо я зараз зараз іншу працю до друку і вони не будуть мені потрібні (особливо побільшені).

По одержанні цієї партії прошу мене повідомити, а по виході книжки про Бенз надіюсь її разом зістатт.

Моя умова: Вашими клішами з цих світлих вільно мені дати безплатно користування до своїх інш. видань; натомість третім особам це не вільно без мого дозволу.

Список світлих додаю.

З правдивим поважанням *С. Рішиський*
P.S. На бажання потім додатково вислати кільканадцять світлих церков (переважно поважених вже) з Іршавщини, Володавщини і Ковельщини — мені їх ніде не можна зістатт.

Ч. 1057/89. ЧН. - Львів, 2. лютого 1939. -

Вп. П. Др. А. Річинський, Володимир. -

Високошановний Пане докторе!

Вашу листівку з 10.1.пр.ми отримали своєчасно. Ми просимо Вас повідомити нам, чи вам відома відома справа, та бути в нас певні відомості і не було жодних відмінностей часу на переписку. Зрештою ми б не припустили з ілюзіями, рідко привели би до двох викидів про те, що тепер будемо їх продовжувати. -

"Гняжи" Гелз" це збірна праця таких авторів: Др. Пастернак, археограф, ред. Тосіма Геструба, київські автори, Др. Іван Карпинець, польські, австрійські та українські, інж. Ол. Огін, статистика теперішня. Ред. Геструба вишукав деякі впливи до своєї праці, Др. Карпинець приготував з української мови польської мови, а до італії інж. Огін дає світлини з самого Гелза та з усіх сіл Гелзького судового повіту/заведенні буди, церкви, Народні дома, шкільниця і т.п./... Зокрем імена та назви сіл з місцевостей згідно давнього порядку ані в давнину ані в теперішніх часів. Тож наша, як і раніше, збірка була б для нас незвичайно цінна і саме вона надіслала книжки виступи. Це не буде повна книга - монографія в 40 аркушів друку форматом широкі вісімки. -

Почесним начальником редактором книги є ред. Геструба, архітектор, історик і архівний дослідник. Ми передали йому зміст Гелза листів-

чи і в подальшому з ним просимо Вас допомогти нам в справі мішу
вотину, щоб редактор міг мати вміст і зробити відповідні до змі-
сту та націкавності. Зобов'язуємося прохання звернути Вам свої сві-
тлини в повнім порядку. Хоч малиб велику охоту зібрати їх для
нашого Музею Воєнно-Історичний Пам'яток, що недавно дістав приміщен-
ня в місті Ізмаїлі в місті Ізмаїлі, для збирання матеріалів, ре-
ше для документи і що співується спеціально Др. Іван Крижанівський.-
Якщо не погодитися на передачу світлини в Музей, то просимо погодити-
тися на те, що зробимо для Музею копії.-/до Музею просимо при на-
годі побути у Львові конечно заглянути/-

Щиро просимо дати нам скоро відповідь, тим разом відкинемо
негативно.-

З глибокою до Вас пошаною

У Володимирі 10.І. 1939 р.

23

До
Кв. В-ва „Тривона Каміна” Львов:

П. інж. Гела до книжки про Белз,
яку друкує „УК”, зажадав від мене
світлинні згодити і їх. пам'яток ста-
ровини з Тераски, Городка, Грабівки та
Волониз (на Колмишні), Лопатинка і
Гривки (в Каміні), з тим, щоб з мал. б.
надіслати їх безпосередньо до вид. „УК.”

Отже в цій справі повідомляю,
що можу дати Гелі світлинні до
розпорядженості В-ва з усіх цих місць-
востей, окрім Лопатинки, — а до того
ще і з ін. місць Колмишної Белзщини
княжих часів (напр. Келетинського города
Всеволодта або загродкового Литовета,
Устимчука та ін.), але хотів би знати
передовсім, чи Вам до цього потрібне?
Бо окрім пам'яток княжих часів міг би дати
з цієї та околиці також пам'ятки українськ.
церковного будівництва (напр. трибани Чер-

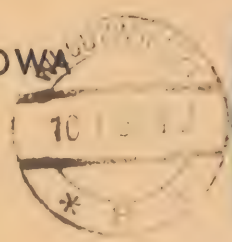

Копія з ~~не~~ перепису старого Червеного
 -ми червоної вмі зображені, але за рік перед
 ним і поробив з них свім.муні. Оскарівка
 від видавця відомого пров. Кринице.
 Було, чи томоє іх з каміх істориків, що
 і проєкт дв, щоб вони дали мені до
 Князів Вкозівки, а то і не знаю, ка
 ким власнубе заєрнуто, а свім.муні
 маю горує угамні.

З праг. Адам. д. Прунцук
 1938. 20.000.00

EFN2 OŚCZĘDZA CZAS I PIENIĄDZE!

KARTKA POCZTOWA

Wydawnictwo
 "Czerwona Kasyka"

Lwów

Zimorowicza 12 / 11

Громадянський Комітет Белзчини для видання історії Белза і Белз-
 чини в Б е л з і .-

Д О

Хвальної Видавничої Кооперативи "Ч Е Р В О Н А К А Л И Н А"
 у Львові.-

вул.Зіморовича 4.12.II.

Маємо шану потвердити письменно умови видання Історії
 Белза та Белзчини, уложені на спільній Конференції Управи Вашої
 Кооперативи з головою Комітету о.дек.І.Гелою в дні 26.травня
 1936 р.-:

1/ Громадянський Комітет Белзчини для видання Історії Бел-
 за і Белзчини в Белзі приступає спільно з Видавничою Кооперативою
 "Червона Калина" у Львові до видання Історії Белза та Белзчини
 з тим, що на покриття частини коштів накладу Громадянський Комі-
 тет Белзчини складає готівкою суму зол. 750.-/сімсотп'ядесят
 золотих/. Решту коштів накладу, що виноситимуть приблизно зол.
 3.000.- поносить Вид.Коопер."Червона Калина" у Львові."

2/ Історія Белза і Белзчини буде збірною працею: Про архео-
 льогію пише Др.Ярослав Пастернак, директор Музею НТШ у Львові,
 про княжі часи і польське панування до кінця XVIII, століття ред
 Теофіль Коструба, про австрійське панування та часи визвольних
 змагань др.Іван Карпинець, про побут і сучасний суспільно-еконо-
 мічний стан Белзчини інж.Олекса Охрим.-

3/ Обсяг книжки має вивести около 12 аркушів друку, фор-
 мату вісімки - на аркуш друку 16 сторін.-

Ілюстраційна частина має обіймати 16 сторін на добрім
 папері /ілюстраційнім /розміщена в середині книжки. Тут увій-
 дуть світлини до трьох перших розділів книжки, а кошти клі-
 шів будуть покрити з вище прелімінованої суми/зл.3.000.-/. До
 останньої, четвертої частини/сучасний стан/увійдуть світлини з по-
 одиноких місцевостей белзчини, з тим, що з одної місцевости мо-
 же бути найбільше три світлини та що на кошти зроблених клі-
 шів кожда місцевість зложить наперед готівкою за свої кліші

по зол. 3.50.- за одну клішу, за три кліші рівно зол. 10.-

Кошти зроблення світлин на місці покриває кожда місцевість сама.-

Крім ілюстрацій увійде до книжки відповідна скількісь/після /після узнання авторів / шкідів, мал, розміщених або в тексті в середині книжки, або доданих на кінці книжки як додаток. Шкіді, мапи виконає спеціальний рисівник.-

4/ Археологічна частина книжки має займати 8 - 16 сторін /найбільше один аркуш друку/, княжі часи і польське панування до XVIII століття - около сім аркушів друку, австрійське панування та визвольні змагання около три аркуші друку і сучасний стан - один аркуш друку.-

С п е ц і а л ь н о широко мають бути обговорені княжі часи, козаччина, чи її відгомін в Белзчині та визвольні змагання 1918 - 1919 рр.-

Точний заголовок книжки буде устійнений пізніше в парезу-мінні Комітету з Хв. Кооперативою.-

5/ Авторський гонорар усталоється на зол. 90.- /дев'яносто/ від аркуша друку.- Від нового/другого/ накладу автори застерігають собі заплату після умови нової.-

6/ Рукописи -праці мають бути передані до друку до дня 31. грудня 1936 р.-

7/ По видрукуванні книжки Комітет одержує на покриття зложеної ним суми зол. 750.-. відповідну скількість книжок з тим, що від ціни продажі буде відрахований опуст 20%.-

Ціна продажі буде устійнена спільно з Хв. Управою Кооперативи з Комітетом і буде обов'язувати обі сторони.-

8/ Управа Кооперативи зобов'язується, що не буде висилати виданої книжки своїм членам в Белзчині, а також до часу повернення суми зол. 750.- Комітетові, не буде продавати книжки через своїх агентів на терені Белзчини.-

Комітет зобов'язується продавати належні йому книжки по спільно усталеній ціні.-

9/ На випадок непорозумінь обі сторони погоджуються на

арбітраж Головного Відділу Товариства "Просвіта" у Львові.-

Б е л з, дня 9. липня 1936.

За Комітет:

Д о

Хвальної Видавничої Кооперативи "Ч е р в о н а К а л и -
н а"

у Львові.
вул Зіморовича.ч:12/11.

Маємо шану потвердити письменно умови видання історії
Белза та Белзчини, уложені на спільній Конференції Управи Ва-
шої Кооперативи з головою Комітету о.дек.І.Гелою в дні 26.тра-
вня 1936.р.-:

1)Громадянський Комітет Белзчини для видання історії Бел-
за і Белзчини в Белзі приступає спільно з Видавничою Коопера-
тивною "Червона Калина" у Львові до видання історії Белза та
Белзчини з тим, що на покриття частини коштів накладу Грома-
дянський Комітет Белзчини складає готівкою суму зол.750.-/
сімсотп'ядесят золотих/. Решту коштів накладу, що виноситимуть
приблизно зол.3,000.-, поносить Вид.Кооп."Червона Калина".
у Львові.-

2)Історія Белза і Белзчини буде збірною працею:Про архео-
логію пише др.Ярослав Пастернак, директор Музею НТШ у Львові,
про княжі часи і польське панування до кінця XVIII.століття
ред.Теофіл Коструба, про австрійське панування та часи визво-
лень змагань др.Іван Карпинець, про побут і сучасний суспільно-
економічний стан Белзчини інж Олекса Охрим.-

3)Обєм книжки має виносити около 12.аркушів друку, формату
вісімки - на аркуш друку 16.сторін.-

Ілюстраційна частина має обіймати 16.сторін на добрім па-
пері /ілюстраційнім/, розміщена в середині друку книжки. Тут
увійдуть світлини до трьох перших розділів книжки, а кошти
квішів будуть покриті з вище прелімінованої суми /3,000.зл./.
То останної, четвертої частини /сучасний стан/увійдуть світлин-
и з поодиноких місцевостей Белзчини, з тим, що з одної місце-
вости може бути найбільше три світлини та що на кошти зроб-
лення квішів кожда місцевість зложить наперед готівкою за сво-

свої кліші по зол.3,50.-за одну клішу,за три кліші рівно зол.10.-

Витрати зроблення світлин на місці покриває кожда місцевість сама.

Крім ілюстрацій увійде до книжки відповідна кількість /після узнання авторів/ шкідців,мап,розміщених або в тексті в середині книжки,або доданих на кінці книжки як додаток. Шкідці,мапи виконає спеціальний рисівник.

4)Археологічна частина книжки має займати 8-16-сторін /набільше один аркуш друку/,княжі часи і польське панування до XVIII.століття - около сім аркушів друку,австрійське панування та визвольні змагання около три аркуші друку і сучасний стан - один аркуш друку.

С п е ц і я л ь н о широко мають бути обговорені княжі часи,коваччина чи її відгомін в Белзчині та визвольні змагання 1918 - 1919.рр.-

Точний заголовок книжки буде устійнений пізніше в порозумінні Комітету з Хв.Кооперативою.-

5)Авторський гонорар устальється на зол.90.-/дев'яцять/ від аркуша друку.Від нового /другого/ накладу автори застерігають собі заплату після нової умови.

6)Рукописи-праці мають бути передані до друку до дня 31. грудня 1936.р.

7)По видрукуванні книжки Комітет одержує на покриття зложеної ним суми зол.750.-відповідну кількість книжок з тим, що від ціни продажі буде відрахований опуст 20%.-

Ціна продажі буде устійнена спільно Хв.Управою Кооперативи з Комітетом і буде обов'язувати обі сторони.

8)Управа Кооперативи зобов'язується,що буде висилати ^{не}вида-ної книжки своїм членам в Белзчині,а також до часу повернення суми 750.-зол Комітетові,не буде продавати книжки через своїх агентів на терені Белзчини.

Комітет зобов'язується продавати належні йому книжки по спільно усталеній ціні.

9)На випадок непорозумінь обі сторони погоджуються на ар-

Бітраж Головного Виділу Товариства "Просвіта" у Львові.

Б е л з, дня 9. липня 1936.

За Комітет:

Елена
Назарко

Ів. Л. Богданко

James

1847

Тротова

зі сторони дня 28. квітня 1886, в справі написання ~~в~~ вироку
на історію міста Бенза в околиці.

Присудки: Дар Навроцкнн, др. Каринкецъ Ван, и. Коосру
да Тосернъ и а. Бела.

Порішено: історія м. Бердз і околиці буде збірною працею,
про археологію пише д-р. Музею Н.Т.Ш. д-р. Пасорняк, про кня-
зів і польське панування до кінця XVIII. ст. П. Коструба
про австрійське панування, раси вивольних змачано 1918-19.р.
Кв і теоретичні раси пише д-р. Карпюнець

Обся книжки має висотою ок. 12 аркушів зверху, згор.
має висітки (на аркуш зверху - 16 сторін); ілюстрації має
бути 8 сторін (на спеціальних папері), розміщених в середині
книжки. Крім цього вкриває на спеціальних папері на
зв'язанні папері, розміщених або в середині або згодом
як додаток на кінці книжки. Шкіра вкритая спеціальним
рисунком.

Археологічна раскопка має займати 8-16 сторін (максимально 1 аркуш друку), кінці і половини раскоп. 7 аркушів друку, авторські раск., вишварти змазанка і найновіші раск. ок. 4 аркуші друку.

Спеціально щироко мають бути відтворені книжні раси
виповні змагання 1918-1919. років.

Почему заголовки книжки не угадываются правильно.

Покорар авторам - во 90 зм. вуд аркуша друку; частину цро-
щей дістаного як зачето, вчсе в найбільшечому масі. Якщо мав
би наступити другий наклад, автори застерігають робітників
займатись, висоту якої усталити б.

у Авдот'

Видеючи, що рослина Каміва 'приспосабо-
до нового типу будівництва - мовограєрії'
українських рослин, в першу чергу історичних.
На перший план вийшов ^{проблема} мовограєрії рослин.
Коса мовограєрії відігравала - ще історично
мисла в будівництві рослин, уявляючи дано політ
у будівництві двох частин / історично рослин улашту-
ванні / і в кінці суцільний сім'я політ під ов-
году російських і кубанських, і в російсь-
кій сім'я двох частин мовограєрії.

Як перший листок іде монографія Телз
і Телзрути. Для лугавки монографія Телз-
рути основана в Телзі мирний урядовий
комітет, який ^{при} підготував ізо даною, Евв.
Каміні "серіатизувані лугавки і зайняття
збіркого літатистичних матеріалів на основі
обширних квестіонарів, опрацьованих і уло-
жених п. і. в. в. Охримовою Фоксаутом, каміні
і літературним листом графі і мар опра-
цьована мену: суракти ролюгарський
і кулакурко-облітний лист Телзрути.

[illegible]

бути на місці в Телзгуні і в Па-
мольскім Співгосподстві уряд в Кармелі.

Окремішні старавні праці вимара-
ли перна миста распрі, бо лова тому
що лова мист бути вгорі гди смі-
рних ладних праць.

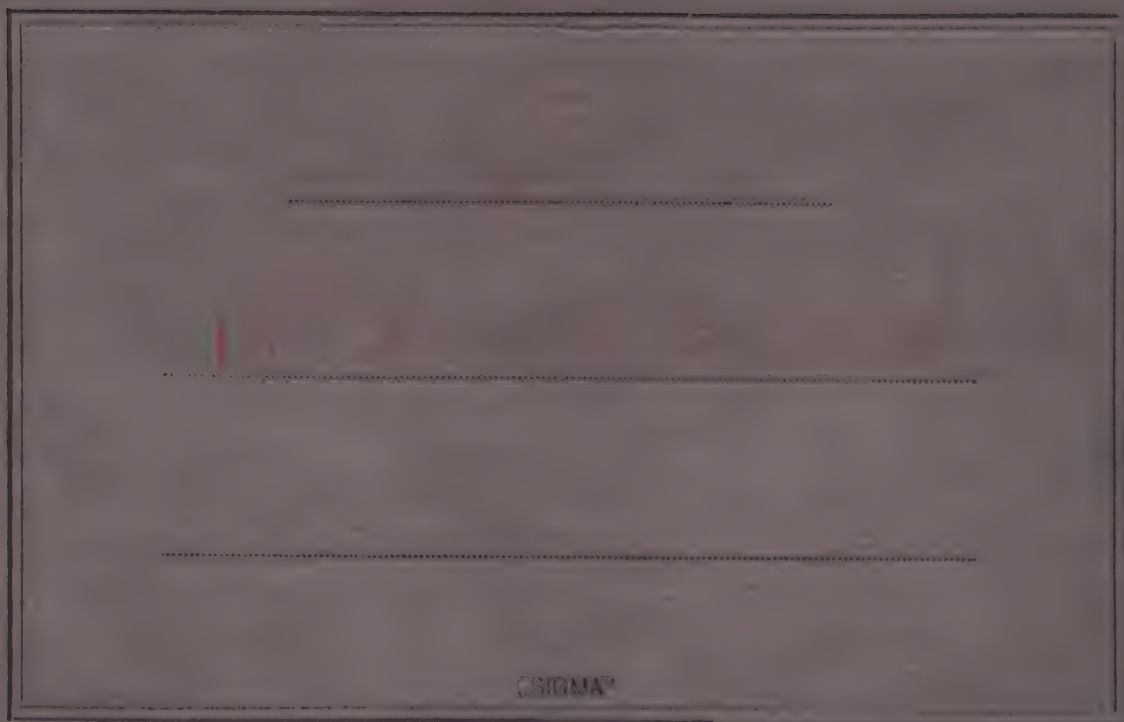
Як що п. і. в. в. Охрим працював би
наш рвоті рвоті мисте прикарідо в іде-
ліаніа бу урядових обов'язків, то його пра-
ця з ~~я~~ займатимася би на беззастереж-
нось. Цуро. прохачно урядові п. і. в. в.

М. Охримові ^{назначайт} ~~визначити~~ бу 12-го до
30-го 1937. р. в днім доповідній таблички
матеріалів.

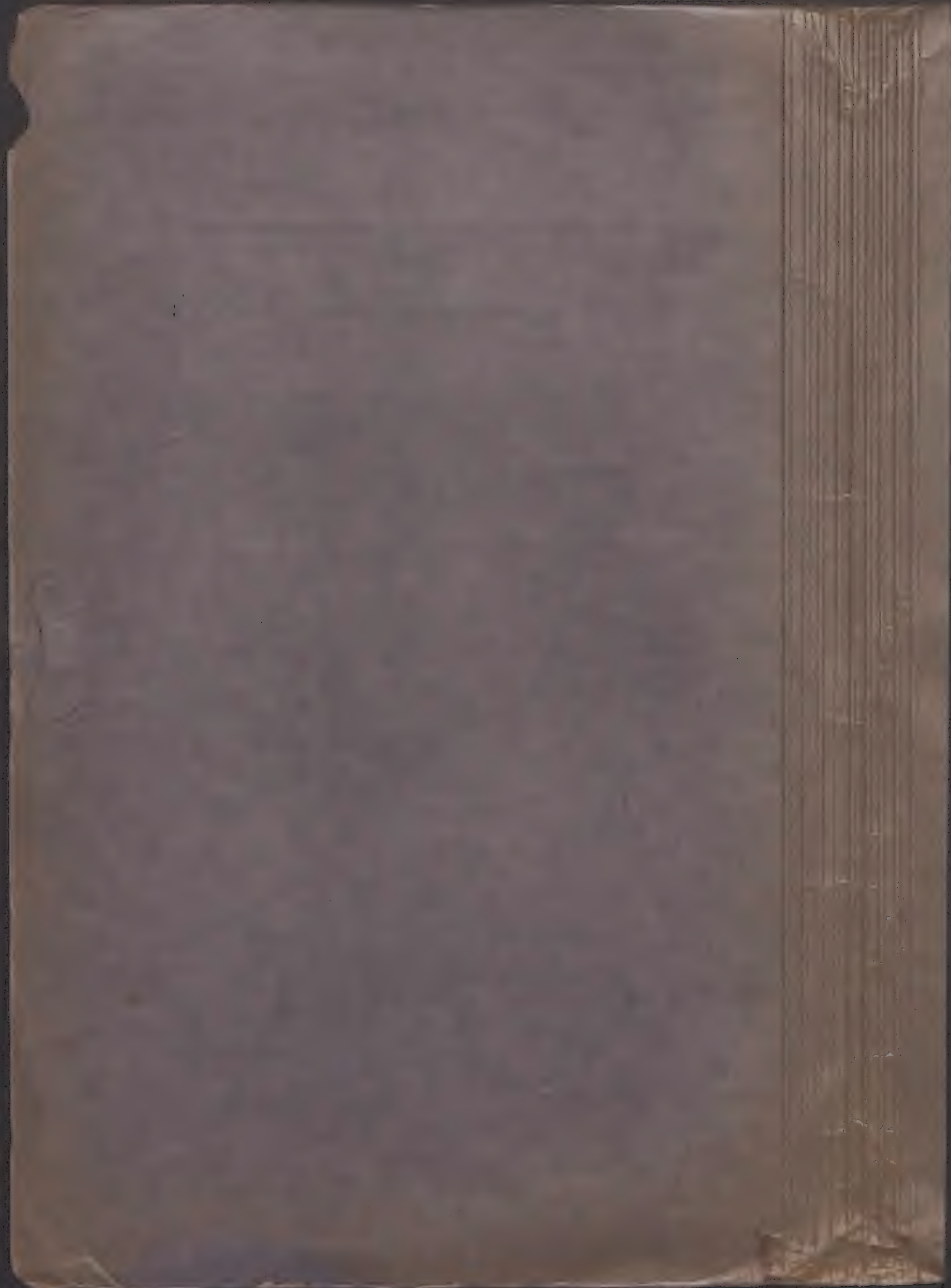
3 од

Тому... Діти 1919 року... Вони криві і...
і так розмокла вже поділяючи дором. А так ко-
тілося щоб хата ті дором мали ~~хоті~~ дні бку
стопити... Та і вони були бучи...

Ранок... Сирій, мокрий, холодний, падоштовий
ранок. Дорогою з Муньця ~~на~~, недалеко Дністра
в настрій Тару ідує речити "Винькову І. Замичного
Корітця". Кілька десятів новобранців, зрештучованих
на великій Україні, кілька нафидіт ~~підстарших~~
замичан, в яких тиші і а нехочівся, та й 2 м з старшими,
під проводом сотника Трачичкого. За цим скром-
ним відділом таляється довгий кляч возів, де
крім скромного майна, мешкає хата на твар
стріляти підстарших. Перекладає чи ні це море?
Море риз, мур, змалюва, змелі? Чи іх вима-
гали і чинили вони доведуть їх до зовнішнього
Київа? Трон через Київ догора домів. А домі
нароб не бачив цього, нароб йому це все бачи...
А море це тільки сльзи, які сиділи глибоко
в останніх закутках душі ~~вони~~ на фриз
стріляти?...

Дорога темна; розмокла злива міпастоса
подорож перевиків. Вода вливається в їх нутро.
Замич... Подвечеря підводимо до одного села.
Вже добре потемніло було, заки ^{ми} (з'їхавши)
обізі: "різку піканту каму". Та не коніжому вже
смакувала по мінозених марні. Коніжний
вонибди лати та огріти свої змерзле та
змерзле несилюсердо тіло. ~~Та~~ в селі хат не
багато. Розміщено так, що в хаті міститься по
10-12 людей. Посталими ложами на домі та пожа-
нам. Потримувалися одні до одних, але злимо.
Ох, як злимо! Це могоди чужі люди. Одеска мокра,
сіла мокре, і пласк, мокрий. Нічим накривати.

Вкінці дійшовши ^{ми} до якого села. Далше їти
не вдалося, козаків коуче де траїлося. Фано кучки
не варити, бо нема що. Старшин нема. Сіри
з майном і хіри ми десь проїхали. Кашуто вер-
нули до Тару. ^{тут} Дотерба тепер розійшлася
вістка, що Запорожці піддалися Денікінові. Чому?
Цього ніхто не каже. Одні кашути, що вже укр.
Запорожській Армії кінця, і козаків хай їде де
хочуть, а інші радять вступити до денікінців, а ще
інші кашути їти далі. Не втратить так
малаб закінчиться наша Трагедія? Того дня
ком сонце гріло нас з за кмаю, як
ми змушені були бродити догори??

Що далше було я вже знаю, бо в тім же
селі, де ми проїхали, ми по зустрі з Денікіним
поузли, що ми мене отіркають, знова тешити,
як і раніше, коли поїхав, прийшли теш...

He was.

Bk -

Plants collected by me in 1932.

СИЛЬВЕСТЕР.

Я є сільвестер ! але не дрималик. Цалю руці пані панове, професори доктори і много численні директори! є той сільвестер, що по світі ібродить, якого ніні цілих світ обходить. Мені не сіють димним змичасом - жита ні пшоничі а поть, шаліють мужі і дівичні.

А не було тут Маланки?

спів.

асиль сіно косить, Маланка іоти носить

Го, го, го добре вино.

Маланю, Маланю! ходи сюди на Молоду Громаду!

МАЛАНКА :

Ой ні ... Дал не час за два тичні, у нас нечиї рік за чотир-
нацять днів.

СИЛЬВЕСТЕР:

Та що ти !.... Молода Громада не має часу чекати- за чотир-
нацять днів буде ще старша.

МАЛАНКА : Та чого старшаттам старих нема: є трахи синих та трохи висих.

співає

СИЛЬВЕСТЕР : Знаєш що.... зробім Нормалізацію!

МАЛАНКА: Та що ти ? Тут йще хто побачить...

СИЛЬВЕСТЕР : Не розумієш! Передінеся: Стари календар з нестни календарем

МАЛАНКА : добра є !

співає

• / танцюють, цілуються/
• •

ДМИТРО:/ співає за сценою/
.....

МАЛАНКА : Ой хтось Іде якийсь молодець з Молодої Громади....

ДМИТРО :

співає

І шумить і гуде, опозиція іде

А хтож мене молодого до домовьку заведе

МАЛАНКА : Я заведу....

ДМИТРО : Білка ! Апагеєях сатанас! Наю вас десить і не лезу .....

За Недрином шукаю, він мене відведе відведе, де той Недрин?

не виділя ти Маланю нашої сірї еміненції....

МАЛАНКА : Хі, хі, хі.... та він не з Молодої Громади, то десь з Гесіди...

я тих з Молодої Громади знаю... жадні дівичні дороги не дадуть

перейти....

СИЛЬВЕСТЕР.

Я є сильвестер !але не ~~хитрим~~. Цалю руці пані панове, професори доктори і много численні директори! Я є той сильвестер, що по світі кбродить, якого нині нікий світ обходить. Нені же сіють навим звичасм - жита ні пшениці а шоть, шаліють мужі і дівкиці.

А не було тут Маланки?

спів

Василь сіно косить, Маланка істи носить

Го, го, го добре вино.

Маланю, Маланю! ходи сюди на Молоду Громаду!

МАЛАНКА :

Ой ні ... Маю ще час за два тижні, у нас новий рік ^{швейко} за чотир-нацять днів.

СИЛЬВЕСТЕР:

Та що ти !.... Молода Громада не має часу чекати, за чотир-нацять днів буде ще старша.

МАЛАНКА : Та чого старша? там старих немає: грохи сьох за трохи лисих.

спів

СИЛЬВЕСТЕР : Знаеш що..... зробім нормалізацію!

МАЛАНКА: Та що ти ? Тут уже хто побачить...

аби було в куті

СИЛЬВЕСТЕР : Не розумієш! Ногодімох: Стари календар з новим календарем

МАЛАНКА : ~~добра~~ *Можу, але не на довго і не дуже*

спів

/ танцюють, цілються/

ДМИТРО:/ співає за сценою/

МАЛАНКА : Ой хтось ~~де~~ якийсь молодень з Молодої Громади....

ДМИТРО :

спів

І шумить і гуде, сповинія іде

А хтось мене молодого до демоньку заведе

МАЛАНКА : Я заведу....

ДМИТРО : Вінка ! Апагезах сатанас! Маю вас досить і не хечу .....

За Кедром шукаю, він мене відведе відведе. де той Кедрин?

не виділя ти Маланю нашої сірої еміненції....

МАЛАНКА : Лі, хі, хі.... та він не з Молодої Громади, то десь з Лесіди...

я тих з Молодої Громади знаю... жадній дівчині дороги не дадуть перейти....

КЕДРИН : О...Кланяюся!

ДМИТРО : Ну, нарешті Ви є ! Та тут стільки роботи, стільки клопотів
а вас не видно...

КЕДРИН : добре , що не видав я виснога не хоту бути на перші п'ятні.
Мене сяло випихає. А собі звичайна, сіра - емініція ....

ДМИТРО :

співає

При тій нашій інтенції, раз, два, три
Бажко сірій емініції раз/два, три
Бажко гнути серед муки, гнути серед муки
Політичні закарлюки, раз, два, три.

А як дасться що загнути раз, два, три
То на мене Ундо лете, раз, два, три
Мудрий з Ундо все мудрує, все мудрує
ХА я собі Керлику, раз два, три

ДМИТРО : і я Мудрого не перемудрюю Керлику не перемудрюю . То він
вогонь не мовила!

КЕДРИН :

співає

і шумить і гуде , оновинія іде
Бог то знає, Бог відає, що то з того буде.
КЕДРИН
і шумить і гудить, кожному кожному кадить
Бог то знає, Бог відає, дахемьхемь чи то захле, чи
смердить.

То не знаєм топер з ким ійти і куди,
Чи сюди чи туди, або потім тамтуди

/ виходять/

ходім бо Пеленський іде !

ЗЕНКО :

співає

і ти посол і я посол...

ах та праця ! праця та праця ! з нир паду ! вчора в Терміні, ...
позавчора в Підгайнях , ані в Тесебовлі, там де киваєть яція....
я не бавлюся в позавчорній нахінанії і ком'ючанії, не не знаю
хто тут має рацію, знає тільки що і Керлеранію. Тримався давних
засад Наумовича, який кавав: "Трудися, мавися і тримався."

співає

і ти посол і я посол вибранці народу

КЕДРИН : О...Кланяюся!

ДМИТРО :ну, нарешті ви є !Та тут стільки роботи, стільки клопотів а вас не видно...

КЕДРИН :добре ,що не видно я вмісно не хочу бути на першій плані.
мене силою викидають.А собі звичайна, сіра - еміненція ....

ДМИТРО :

співає

При тій нашій імпотенції,раз,два,три
Важко сірій еміненції раз/два,три
Важко гнути серед муки,гнути серед муки
Політичні закарлюки,раз,два,три.

КЕДРИН:

А як дасться що загнути раз,два,три
То на мене Ундо люте,раз,два,три
Мудрий з Ундом все мудрує,все мудрує
АА я собі Кердиную,раз два,три

ДМИТРО : і я Мудрого не перемудрую/Кердина не перекедриную .
Вогонь не кобила!

КЕДРИН :

співає

Шумить і гуде ,опозиція іде
Бог то знає,Бог відає,що то з того буде.

КЕДРИН:

Шумить і гудить,кожний кожному кадить
Бог то знає,Бог відає,~~який який~~ чи то пахне,чи
смердить.

І ти не знаєш тепер з ким іти і куди,
чи сюди чи туди,або може тамтуди

/ виходять/

ходім бо Пеленський іде !

ЗЕНКО :

співає

І ти посол і я посол...

Ах та праця !Праця ~~та праця~~ з ніг ~~праця~~ ^{чре} вчора в Берліні,
позавчора в Підгайцях ,нині в Тересовлі,там де кидають яєця....

А не завівся в позамулісові махінації і комбінації, то не знаю
хто тут має рацію,знає тільки Ундо і Косперанію.Тримався давний
засад Наумовича,який казав: "Трудися,молися" і трісався!

співає

ібо Коба

І ти посол і я посол вибранці народу

КЕДРИН : О...Кланяюся!

ДМИТРО : Ну, нарешті ^{бо} є ! Та тут стільки роботи, стільки клопотів
а вас не видно...

КЕДРИН : добре , що не видно, я вмісно не хочу бути на першій плані.

~~Не~~ Мене силую випихають. А собі звичайна, сіра - еміненція ....

ДМИТРО :

співає

При тій нашій імпотенції, раз, два, три
Бажко сірій еміненції раз/два, три
Бажко гнути серед муки, гнути серед муки
Політичні закарлюки, раз, два, три.

А як дасться що загнути раз, два, три
То на мене Ундо люте, раз, два, три
Мудрий з Ундом все мудрує, все мудрує
ХА я собі Керлинує, раз два, три

ДМИТРО : і я мудрого не перемудрую Кедрина не перекедрюю . Бо він
вогонь не кобила!

КЕДРИН :

співає

і шумить і гуде , опойниця іде
Бог то знає, Бог відає, що то ^{то} з того буде.

~~КЕДРИН~~
і шумить і гудить, кожний кожному кадить
Бог то знає, Бог відає, ~~дихахххххх~~ чи то пахне, чи
смердить.

Бо не знаєш тепер з ким ійти і куди,
Чи сюди чи туди, або може тамтуди

/ виходять/

ходім бо Пеленський іде !

ЗЕНКО :

співає

І ти посол і я посол...

ах та праця ! праця та праця ! з ніг гаду ! вчора в Берліні, ...
позавчора в Підгайцях , нині в Тересовлі, там де кидать ашш....
я не бавлюся в позанулісові махінації і ком'юнації, бо не знаю
хто тут має рацію, знає тільки Ундо і Кооперанцію. Тримаюся давних
засад Наумовича, який казав: "Трудися, молися і тризися!"

співає

І ти посол і я посол вибранці народу

Хтось би думав, що ми з того маємо вигоду
 Що ми маєм гроші маємо палати
 А ли тільки бідні українські дипломати.

Ми за нарід тут страдаєм, за нарід бідуєм
 вбюєм і послуєм і кооперуєм.

Гожний оксцелівниці даєм авдієнції
 интервенції і ліцієнції в справі еґзистєнції.

/чути за сценю .. г а б т а х !

ЦЕЛЕВИЧ : Габтах! просто, стань!

ЗЕНКО : Ой генеральний секретар... а властиво секретний генерал !
 /хоче тікати/

ЦЕЛЕВИЧ : Посол стій ! /~~але~~ ~~став~~.

ЗЕНКО : Пане генерал секретар

ЦЕЛЕВИЧ : Завтом до землі впадь, піднесися і встань. Командором зас
 до Еанггау! або ні, до Куликова...! тілом обернися в інших
 бій! йти собі геть ./Зенко виходить/

ЦЕЛЕВИЧ співає

Бікай, ачкай Маріянка

Го там іде сама п'янка

Із тей строни із тей строни

Ідуть улани, ідуть драґони.

Чи ви викили як мене слухають? чули мою команду? зі мною
 говорять всі генерали. ~~А ви, не зовсім, і то тільки в...~~
~~уай, ком, що є штаб в двох... і то в...~~
 однострі? як всеруся в нубра, то нема такого щоби за мною не
 оглядався!

(~~в...~~ ~~гавнадарх~~ селянин)

СЕЛЯНИН : О якось військо ! чи не наше...

ЦЕЛЕВИЧ : На землю впадь!

СЕЛЯНИН : Та що то за якась команда.. ні то кета ні то нінедана. По на-
 шому було .. "долів!", по німецьки.. "лідер!"

ЦЕЛЕВИЧ : А ви звідки знаєте таку команду?

СЕЛЯНИН : був при армії.. і австрійській і українській.

ЦЕЛЕВИЧ : А я всіх генералів знаю...

СЕЛЯНИН : і Бальґочого знали ?

ЦЕЛЕВИЧ : Так. Як він був в тєсні в Герно селіні, то я був на Гувовині
 мало що з ним не здибався. І найснішого пана я знав.

Хтось би думав, що ми з того маємо вигоду
Що ми маєм гроші, маєм чалати
А ми тільки ~~сиди~~ українські ^{дипломати}.

Ми за нарід тут страдаєм, за нарід бідуєм
Воюєм і послуєм і ксеруєм.
Тожни експедиції даєм авдієнції
Інтервенції і ліценції в справі еґзистенції.
/чути за спензо .. г а б т а х !

ЦЕЛЕВИЧ : Гастах! просто стань.

ЗЕНКО : Ой генералітні секретар... а властиво секретар генерал .
/хоче тікати/

ЦЕЛЕВИЧ: Посол отій ^{але} /а стаз,

ЗЕНКО : Пане генерал секретар.....

ЦЕЛЕВИЧ: ~~Хвилом~~ да землі знає, відносен і встань. Командує вас
до Балиґаю! або ні, до Куликова... і тілом обернися в інший
бік! Іди собі геть! /Зенко виходить/

ЦЕЛЕВИЧ співає

Бчка, ачка Чарілка
То там іде сама півка
Із тей сторони із тей строми
Идуть вулани, идуть драґони.

А ви звідля як маю знати? Чужі маю команду? ⁷ ~~Многу~~
говорять всі генерали. ¹ ~~А~~ зі ~~мне~~ у у ~~дузі~~... властиво штабу у
~~дузі~~ нема, але в штабі в верхи... і я там відав ~~плеху~~, мій
~~знавострі~~... ~~а~~ ~~веруса~~ в ~~завра~~ то нема, танка ~~але~~ ~~я~~ ~~много~~ ~~не~~
оглядався!...

~~входять генерали Селянин~~

СЕЛЯНИН : О якесь воїсько ! ² Чи не наше...

ЦЕЛЕВИЧ : На землю впадь!

СЕЛЯНИН: Та що то за якась команда.. ні то наша ні то німецька. По на-
шаму було .. "долів!", по німецьки.."нідер!"

ЦЕЛЕВИЧ : А ви звідки знаєте так команду?

СЕЛЯНИН : /був при армії... і австрійській і українській.

ЦЕЛЕВИЧ : А я всіх генералів знаю...

СЕЛЯНИН : ~~А~~ Бальґочого знали ?

ЦЕЛЕВИЧ : Так. Як він був в Тесні, в Герцоговині, то я був на Гуківині -
мала що з ним не зрідався. І найяснішого пана я знав.

Звичайно панове, бо не було ради... хіба приїде рада з вашої
Громади, а на тому слові бувають здорові. З селом погодилась
ходіть хрестіху хрестіху, дай Бог з
новим роком згоди і у ділові. Тому всі ми разом заспіваємо
нині де згода в родині.

До Мелевича

Хочу бачити твій знайомий образ,
~~Моя душа не вміє~~
Ща ти не вміє рекомендувати.

Do Zerk

Ты досыть будишь всякого народу
А не прилиз как ~~А~~ Маруси ты

Did get no money.

Д-р Кедринна

Як підем брате рік далі на віста
То за два роки ви́йдем на убіста

До Дмитра

Передув Ти Дмитре вже пацифікацію
 Не передувеш і нормалізацію.

Там знаменіться, на тім нас краще - дай Боже порядку в
нашом бідном краю, а з радіодішним тепер новим разом ми не
нєвєлахх ступали всі одним кроком.

Дисонанс.

Оповідання.

Покій був день і крізь маленьке віконце побіля самої стіни пробивалося в мій покій біде засмуглене світло і домітно знайшлося до моїх вух безтурне цвіринькання воробців, свідомість того стращного і немилого, що мучило стаятися зі мною, якось відійшла на бік і, сівши відрядя, обережно поглядала на мене своїми холодними шкляними очима.

— Якось то буде... Якось то буде... — без ліку повторював я в думках, сівши спокійно заспокоїти неясне почуття тривоги в душі і відійти від себе похмурі тіні зловіщих привидів, що з усіх боків нечутно повклилися біля мене. — Якось то буде...

Знесиленний, змучений, сім'яний, я тихо сидів і крізь туман дрімоти, якою огорнула мене майорююча тінь, тупо і байдуже дивився на брудну стіну, на якій чорними розводами широко розляглася пляма пухлятої цвілої волхости.

— Якось то буде...

Цвіринькання воробців. Воркував голуб. Звізлись здаєка, кошов з якоюсь глибокою батюженою лютю, виравалися глукі, здушені звуки гарматної канонади.

— Ух-ух... Ух-ух... Ух-ух-ух...

Я слухав, дрімав і почував байдужість, тупість, нудоту.

Але коли непомітно підкрався веріг і сумними сугнінками влився в мою камеру, в душі народилася тривога. І що більше насуплювалося небо, яке я бачив крізь вузьеньку раму вікна, то ширше росла ~~порога~~ вона, розлягалася в моїй душі і перейшла на решітці в почуття жаху. Я вжахом прийшла і стращна свідомість, що втілювала в мою душу гострий пошук прокльонів отей і проклята всього мене холодною зловіщою правдою.

Сокливісінький ранток мезня, і я весь перейворився в один чуткий, напружений слух. Серце забилося тасто, і в висках почув я шумні вибої крові.

Стемніло зовсім.

І сидючи без світла, широко розплющеними очима дивився я в пітьму, і жадібно ловив кожний найменший шорох, і думав:

- От-от... От-от вони прийдуть по мене...

І дивний жах освітлював мій мозок сираними блимавками свідомості вейанивого, неоправданого, неминучого.

- Ух-ух... Ух-ух... - бухало десь далеко.

І прислухаючись до цього ухання, такого тепер далекого мені, чужого, безнадійного, я почув сиранию самотність. Один, серед чужих, ворожих мені людей, загнаний сюди, як вовк у клітку, озірваний ер життя, близьких людей, всього того, що донедавна ще мало для мене якийсь інтерес і було дивним мого життя і напрямком моїх вчинків, повний невідомості - що там, як там, чи знає хто про мою долю, чи буде оцінено мій подвиг і чи потрібна взагалі йому моя жертва, я тихо сидів, все прислухався і чуввав таку жахливу сімфонію туги і сираниного огню в душі, що був готовий заридати.

- Я сам... Рамонтій... Нікого побіля мене... Будь зараз тут, побіля мене, хтось другий, якийсь людина, мина, навук, муха, жаба, блохиця - все одно хто, якого б присутність я чув і ^{коли} би хоча б без слів оповісти про мою тугу, про свої болю - я був би щасливий... Ідець черкаши пороци, воркував голуб - і було легше. А тепер...

І серце есало почуття сираниного болю.

Час плив тихо, непомітно. На темно-похмурому небі задрігали зірки.

- Ух-ух... Ух-ух... Ух-ух-ух... - чулось звідкись здалека.

Час ішов. А по мене не приходив.

- Може забули за мене?

Я тихо сидів, дивився розпещеними очима у тітьми і чуввав, як мої напружені, тугу, мов сирани, найякіші нерви враз ослабли, і тіло обняла безсилість. За дверима час-на-час проходили люди, але кожен їхній вже не жахав мене.

Почуваючи в тілі знемилення, почувавши на душі тоску і самотність, я заснув.

І крізь сонорні видження сну почув якийсь невразливий шум голосів і блискіт яскравого світла. Раскрив свої повіки, мутними очима подивився поперек себе і відразу все зрозумів.

- Збирайтеся! - сказав мені хтось сухим надтріснутим голосом.

Переді мною сіло кілька озброєних людей, і приставивши близько до мого обличчя пістолет.

Серце враз затрепетало, голова сіла свіжою і в яскрих думках прокісся переді мною сираниний лик вейанивого - неминучого. Туди зайнявся, і я заклауа зубами.

Підвівся з лави, і нерішуче озирнувся, немов очікуючися, чи не забув того.

— Хуїте-е! — суворо скрикнув тої самотній надтрієнутий голос, і в цій сухості суворого холодного тону, в цьому катиськові на кінець слова «хуїте!» — я почув сираниний вінець, і в грудях знову закипало гірке чуття самотності.

Мене вивели з камери і швидко поклали вудисі темними брудним коридором. В кінці коридору, мов купка сираниних привидів, заємилися сім'яло кілька голів із ліхтарем.

Ми підійшли до них і зостановилися. І в темному світі ліхтарні я побачив посеред озброєних людей молоду дівоче обличчя з виразом невимовного суму і сираниної самотності в очах.

— Ведіть! — спомандував хтось.

Мене і мою незнайому оточили зо всіх боків і повели.

І раптом я почув у своїй душі якусь божественну радість.

— Не сам, не сам!... Ми ходім, от і маєм!... — радісно шепетало серце.

Я ткнув збоку на неї і побачив м'який профіль зовсім ще молодого, майже дитячого, такого гарного, ^{якого} такого дівочого обличчя.

І враз почув сиранину близькість до неї. Усі чуття мої злилися в одному непереможеному бажанні сказати їй щось тепле, щось сердечне, щось таке ніжне, щире, ласкаве, що може вийти лише з серця людини, яка готова віддати все для вислову своєї вдячності і ласки. В грудях підіймаючись щось велике і потужне — і це було почуття безмірної любови до тої, з ким враз ішов я, як з нареченою, під кривавий вінець смерті.

Ми поклали спускаючись темними сходами вниз. І коли я почув, що вона ~~зостановилася~~ осягнулася, швидко підхопив її під руку і міцно стиснув її, таку маленьку, кайну, ніжну ручку. І враз почув, як од руки її почало входити в мене ласкаве тепло її близькості, м'якої жіночної чужості, ніжної сердечності — і в цьому спорідненні наших переживань, в цьому високому об'єднанні душ виростало в душі велике і шире чуття неземного братинства...

Ніколи не забуду цього моменту, цієї хвилини високого щастя. Ура душі сіяло ясно і легко. І те, що текло мене через кілька хвилин, видавалося таким мизерним в порівнянні з тим великим і радісним, що ніс я в душі своїй, що навіть не хотілося про нього думати.

— Худи вони ведуть нас? — спитала вона тихо, майже одним шепотом.

- Куди? - сказав я і глибоко зазирнув їй у очі.

І вона зрозуміла, і та остання надія, що була ще в нещасливих словах її затікання, поїхала. Сильно стиснула мою руку, і я всією істотою своєю відчув великий білість її серця і безмежну близькість до мене.

Ми вийшли на повітря. І тіло моє тепер я почув серед нічного морозу, що гарматні улають недалеко. Десь зовсім близько, мов великий траваний коник, дрібно цокотав у нічній пірмі кулемет.

- Намі близько! - прошепотіла вона мені над вухом, і я почув тінь божественної надії протікла в моїй душі.

Нас вивели за мурі тюрми і повели вузькою темною вулицею кудись униз.

І несучи в своїй душі велику чистоту високого життя, не хотілось вірити, що це - каліфорнія, що ці, такі спокійні і тихі моменти, що ведуть нас, можуть занести нас до страшних і диких.

В світлі мітарні майнула перед моїми очима її фігура, молода, чужа, повна грації, з маленькими стрипчастими поплями і молодими, такими ніжними і повними краєм грудьми - і так згорілось, близько пригорнувшись їй до себе, тепло і ніжно обійти і так завмерти...

- Хуїте! Хуїте! - голосно командував хтось, і нас повели швидко, що вона не встигла витягти своїми маленькими ніжками.

Раніше десь, зовсім близько, спереду нас загукотів кулемет, і ми в нерішучості зупинилися.

- Сюди, вліво! - акомандував той же голос, і нас повели вліво.

Пройшли кілька десятків кроків і ввійшли в ліс.

- Сідай! - почувся команда.

Сідали.

І раніше ті, що вели нас, одійшли на бік і, хоч не видно було, що вони камиразами робили, але почувалось, що їм страшно і колюче, що нас чекало, напевно прийшло.

Я здрігнувся, міцно стиснув її руку і, повний блаженних почувань, заплотив очі: я дуже боявся, щоб куля не пікоснула мені в око.

І в цей мент, який видався мені незвичайно довгий, сідалиш до цього цілком несподівано. Я почув десь збоку близькі стріли, крики людей, знову стріли, знову крики, і цілком виразно було моє вловлює шипіння кіньських котів.

- Го-го! Сюди!... Сюди!... Го-го!

Тріпотіли вистріли.

І що далі було - ясно не уявляю. Пам'ятаю якийсь зойк, блискіт шабел, крики, тріск сухого галуззя, окремі стріли... Пам'ятаю, як вона, чужко вхопившись в мою руку, потянула мене кудись у куцї, тільки віддихувалася від хвилювання і напружено-тихо шепотіла:

- Сюди, сюди... Хуїте те го, сюди!... Це наша розвідка наскоки... Сюди, ліворуч!

Я карився всьому, що вона говорила мені, але нічого не чув, крім одного великого, маленького шаша в грудях, яке давало мені почуття її близькості, приємне тепло її руки, м'яка ласкавість її тихого шепоту...
Потім ми вийшли на лісову галяву і бігли. Потім знову пробудилися якимись думками.

Нарешті вискочили в чорну пащу розбитих воріт якоїсь земної й кам'яної будівлі і забилися в кути, як загнані звірі.

Десь близько від нас саргир сипукоїв, немов голеною лавкою, кучмер, одраючись сираниною луною в розбудженні тиші лісу. Десь довсім близько, плюснувши скалками в стіну будівлі, де ми були, зриваво розірвалося гарматне ядро.

Ми страши, близько притулюючись одно до одного, так близько, що кожному з нас чулося биття серця свого сусіда, мовчання і напружено величались. Груді її високо здіймалися і раз-по-раз торкалися мого плеча.

Так тепло, кілька хвилин. Нарешті вона повернула голову й обдала мене паром свого дихання.

І враз я почув усю силу шепту в своїх грудях, всю силу радощів визволення, свободи, молодого любови і маленького шаша.

- Ми живи! Ми живи! - співало серце. - Ми живи!... Хай живе шепт!

І хутко вхопив її руку і почав обшукати її паниками жемучими позичуваннями. Велике щасття, що легше влізло в моїх грудях, нарешті вирвалося з грудей і даверило мене в шумливому бігові його фоворки, шоро-гзвінких потоків.

І враз іздрігнувся. А почув, як вона почала рвучко визволяти свою руку з моїх кутких палубів. І вухо моє почуло близькі трепетні слова протесту:

- Не треба!.. Не треба... Прощу вас, не треба...

Мене враз мов обдало вевою холодною водою. Мов у найшпигнімі місці божественної при великої прекрасної симфонії враз обірвалися всі струни в фортепіані і дико загуми в безладному п'якому шумі фальшивих верескливих звуків.

- Не треба!... Ха-ха-ха... Не треба... - болісно фелітало все в моїй душі.

І почувати, як вмиль усе в мені урвалося, впало, розлетілося в порох, повний болюного щасття сираниної образи, а хутко випустив її руку, випростався і миджко попрощав до дверей.

- Куди не ви? Куди? - перелякано скрикнула вона.

Я не отримувся. Вийшов, дихнув свіжим повітрям, попрямував простр в тірмю. Але почув близькі сиріти і повернув убік. І знову почув сиріянину і повернув у другий бік.

Сиріянину звизусіли. Кулі гзиперали біля мого вуха, наважували шорок, і я не знав, куди йти. Де були наші і де були не наші - хіба я міг це знати.

І сімозв. Навколо мене свистіли кулі. І болісно щеміло серце від шестрого щасття образи...

Редз будко.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Свідомі Визволення І. Тар. Корнучу, У. Р. А.
Тигітаршинська Школа!

В рідній групі відрізняється, себто в групі
 новобранців 1919 року при Визволенні І. Тар.
 Корнучу, ~~який ставився до Тигітаршинської~~
~~Школи як до ворожої, перешкоди до Визволення~~
~~України~~, організована, Тигітаршинська
 Школа! Виглядає, що вільна ~~вільна~~ ^{вільна} в тім
 невідраджує для нас і права і віль, уклада-
 ла план, ~~який~~ ^{який} ~~матеріальний~~ ^{матеріальний} робота в не-
 мові, щоб не дати вивести нас з
 імені з карті народів ~~своїх~~. ~~Вона~~
 знає, яку судбу випливає на нас у цю пору
 захід, знає також, що без доброго підтар-
 шини, виконаного у своїй школі - нема здо-
 робного ~~матеріального~~ ^{вільного} ~~співпраці~~, ~~яким~~ ~~можливо~~
~~яко~~ ~~вона~~ ~~запроєктувати~~ ~~проти~~ ~~цього~~ ~~ви-~~
~~шення~~. ~~Під~~ ~~якраз~~, коли наші на відобража
 нашої землі від ворога наші, коли дух армії
 починає жити, постановлено виконати мо-
 лодого підтаршини, який будувати вільним від
 цари і. к. астрійним і її розкращеною
 вільно, знизити високо підняти свій неза-
 лежний прапор!

Не речко приходить у нас наші
 „Тигітаршинської Школи“ добудати свого знамення.
 Вона ~~яка~~ ^{яка} ~~на~~ ~~обставина~~, що „Школа“ була
 забита в дорозі, не мають її домітки,

Тутро же екраз під Україном. Тоді
обстрілювали зліві берем Збруча, старалися
переправити сюди, а українські армії
з лівого берега здеревували їх. ^{Українські} Північні
~~бігунів укр.~~ не стріляло. Здається, що ко-
манда Вулицької також не була інформо-
вана про ситуацію, бо в протилежний раз
була б виникла не місце, або загрожена
оборона. Тоді стрільців, користуючись цим
непогодженою розбиттям ними на Іванківський
Бік до Токатів. Ека сирота і стрілець не знав.
Проти німця на фронті. Це около 6-8 км. сина-
лось за нами польське загіття. Відси роз-
миті роти загнали понаго збирати. Потім
ділочки не було до низної ріки, бо що свідчи-
ли добірши пухи, що польські бігунці наступа-
ють, однак до сучасності не прийшло. Так не-
рейними місцями: Ланкоронь, Смотрич, гір-
шівни зо Дунайською гістачинською ідею бігун-
чини в ірвинну: застава. Не знаю, чи там
Вулицький цілий там стояв, бо скільки
стрільців було певно ^{на} половину менше ніж
перед переходом. "Гидрафінська школа" теж
знаходила, майже до половини. Але ті, що
остались були всі люди ідейні, які не можа-
лимо покращити свої роботи на окремому бітні.
Там в Дунаївцях побачили ми перший раз
бігунів придуїтранських, козацьких расій. Там
теж був новий курс, на Мабі через
Київ". Біг цієї війни загавало нова доба
історії "Гидрафінської школи" Б.І. Зах. Корн.

змінилося кастію, що ми не менш важливо
місцевіа можна було розділити депо харків
і так годувати ~~своє~~^{ін} ~~належ~~^{належ}. Своє сироту наші.

Останнім і найдовшим постачанню нашої
кастію була Вулиця. Тут аточні ми зразі
в касарнях за містом, отієра в ~~будинку~~^{будинку} ~~будинку~~^{будинку}
в місті негараздо мотів на Борові, а отієра знову
в касарнях. Вироби та інші науки і мистецтв
годило правильно. Коли ми знову робили ~~наш~~^{наш}
«сироту» в місті пр. ~~сироту~~^{гавань} ~~сироту~~^{сироту} на
мості, ~~сироту~~^{гавань} ~~сироту~~^{сироту} на міській річці по місті і т.п.
Харків замикався понаселенню поправити, до
нашої ~~буди~~^{наше} ~~буди~~^{по сироті} ~~буди~~^{буди} проми збірка і чужер.
Прийшло депо сім'я, одені і вжиті; ~~до~~^{до} ~~до~~^{до}
туди ~~буди~~^{до} ~~буди~~^{до} було ~~було~~^{було} ~~було~~^{було} з харків.
Замітнішимо хвилюю з туди був депо
здобути Київ. Як ілюди на віска гімну
до Вулиці зараз ітакі бачені зроблено похід
цілої харон міста. На друпі депо ~~було~~^{було} ~~було~~^{було}
булося ~~було~~^{було} ~~було~~^{було} ~~було~~^{було} на
мості перед картонами ~~було~~^{було}. Тривала в них
ураї знов ціла майже харон (~~сироту~~^{сироту}) ~~було~~^{було}
церкві (православні) і гімні товариства та уїтанови,
не виходили з них. ~~Було~~^{Було} ~~було~~^{було} ~~було~~^{було}
дєрпада, в якій наша «Мко» була першою.
То похідні в проказі бігнута ми похвалу, яку
одержали ~~було~~^{було} ~~було~~^{було} ~~було~~^{було} ~~було~~^{було}
рана. Але радіє наша не годіо Трева, бо ~~було~~^{було}
гре до ~~було~~^{було} ~~було~~^{було} ~~було~~^{було} ~~було~~^{було} ~~було~~^{було}
малу, яким ми мали зайти до Львова.

11

Rich

13 Roberts
1948
Mau p. 16

Та... ні... показав...
 Ми знов буди в дорозі. знов там за нами шур
 ність на розв'язанні дорозі. Але год не казав.
 (Сонце, залягало. Може зміялось з нашими зусилл?
 Воно знає більше ^{як} ми літимо. Воно бачило
 те, що нам і не приснилося і тому може хотіло
 нас потішити.

До ~~досвід~~ до Тару. На миза старшин видно
 щось, чого не можна ~~я~~ вказати, якесь заклопотанн
 ми що. Тісам квартирантів наївері. Перед нами
 розташовані милі залізничні, та якому видно
 збитковий поїзд - нацистський. Чий? Чого питає
 й тихто не ставит, бо ми на українській землі та й
 це в заїмці. Нараз рознісся туркит скоростіла
 і за шилом біг. Тоїжд підїждока до нас. Тонану
 ртє. На нїм видно найм "Бенераль Марков" ^{та}
 Чий це поїзд? Небже Демікєнців? Чому не ірїне
 і до нас? Чому ми дивимось і поволаємо ^{до} їм
 висадити своїх солдатів?? Чому? Що сталося?
 А вони їдуть до нас з Крїсани на паєсах
 і з далека крїсати. "Здраствуйте Галїчане" Чоце?
 Пам'ять це нам бачи. Це той що вперевдів нас
 у Кїїві? Чому крїсати "Здраствуйте"?
 Відновіли нема.. Кашути. Тільки, що це стрі-
 сьми до наших квартирантів.

Ми ідмо далше до Бару. "Таронівик" прозві-
 нує пош, арматний на стачію в Тарі. Кашути, що
 там є Тейорівці. Але чому вони до них стріляють,
 а до нас ні?

В наших бізді бачимо якесь смутинство.
 Обїзду нема, хота це все вкрїп. Перед самими
 Барон Калю, здається. Але де наші старшини?
 Ніхто не каже, ^{жоден} де їти, де буде ніхтї. Тримай ^{ми}
 до Тару вже ніхто вкрїп. Можу не видно ніде.
 Нісь каже, що маємо їти далше. Можу змучені.
 Очі ідути і а з ними, а дрітї осталися в Тарі.

Установлено наличие в том же году 84 лет жизни.

Второй из них не реагирует вообще на крик. Бывает, когда он слышит крик, но не реагирует на него. В этот момент он не реагирует на крик, но когда он слышит крик, он реагирует на него.

Тако ж ми бачили чорні дзиги з розбитою, бачили, чорні, дитини.

Е, помислявай за това единствено решение, а не ~~за~~ да се
бедошмисли. - В рамките бижута не дало върхът нагоре.

Заря вітрилами на кораблі суне на зустріч океану - відкриває
 океан отура вступила варту новосвітнім. Мобача на млі,
 що все з'їде сила, що все буде добити. -

Barbours dyff.

And the same day, the 1st of June, 1864,

the same day, the 1st of June, 1864,

the same day, the 1st of June, 1864,

the same day, the 1st of June, 1864,

the same day, the 1st of June, 1864,

the same day, the 1st of June, 1864,

the same day, the 1st of June, 1864,

the same day, the 1st of June, 1864,

the same day, the 1st of June, 1864,

the same day, the 1st of June, 1864,

the same day, the 1st of June, 1864,

Доручено Президії товариства взяти участь в ~~цих~~/ святочній вечері.

Вітає в оперовому театрі національний Союз військово українське, маємо для членів товариства аж дві локі бельетаку.

LVI
LXVI

Зимовий хмарний день, невеличкий мороз, падає з тиха сніг. Сьогодні вступає до своєї столиці, на чолі переможного свого війська, справжній Український Уряд, Директорія Української Народньої Республіки; вступає, як пишуть газети, з визнання цієї всемогутньої Антанти, з її згоди, навіть ніби то з її доручення.

Не виключено, що з Директорією прибудуть і представники Держав переможниць.

І Київ оздоблено не тільки жовто блакитними прапорами, повивішувано й прапори /правда, головне, паперові/ і французькі, і американські...

Сила люду на вулицях, особливо на вулицях маршруту Уряду, тоб то на Бульварі й на Великій Володимирській до Софії, куди поїде в першу чергу Директорія.

Повно по за вікнами ресторації "Праги", там зібралися ті, яким не дуже на радість і цей вступ, і цей переверт; це яскраво видно з їхніх обличь, видно до якої соціальної класи, до якої національності вони належать.

Але цілком протилежна картина майже напроти, у недобудованого ще великого будинка Губерніальної Земельної Управи; там метушаться, продовжують оздоблювати його, вивішують килими, прапори, не дивлячися на зиму, відчинено всі вікна, переповнено людністю всі балкони. Всі ж прагнуть, як найкраще, як найгідніше, зустрінути свого колишнього Голову, ^{що} ~~який~~ опинився на чолі визволення України від накинutoї вдруге Московської неволі.

І заздріеними очима дивляться німецькі воляки на національні українські радощі, на свято відродження на-

ціональної державности, тоді, як там, в країні, що була понад усе, все рушиться, ламається, зводиться на нівець...

Ббб-о-у-у-у, ббб-о-у-у-у... вдарили у великого дзвона у Софії, і загуло, задзвонило у всі дзвони, відгукнулося по всіх церквах.... Ідуть, ідуть...

Козаки і міліція становяться струнко, швидко проїхали два самоходи з якимись старшинами, й ось, зтиха, поволі, сунеться великий чорний відкритий самохід, і на ньому декілька людей, стоячи, уклоняються на всі боки, відповідаючи на привітання військових і цивільних, на безперестанні крики "слава", що хвилями посуваються по натовпу на хідниках.

Один, з чорною борідкою, в чорному пальто, має чорною каракулевою шапкою.

- "Це Вінниченко, чути в натовпі.

Але якось мало звертають на нього уваги, тільки і чути "а де ж Петлюра, де Петлюра?"

- "А он, дивитися, у сірій шапці, прикладає руку до шапки"...

І софії, тисячі очей впливаються до цієї постаті, одні з ентузіастичною відданістю, інші з притаєною ненавистю.

- "Он очень ничего себе" промовляє жіночий голос з купки добре одягнених панів і паній, що розмовляють поміж собою з тиха лише російською мовою.

Самохід зупиняється біля Управи, натовп моментально оточує його, чути ~~иийийийий~~ надзвичайного голосу привітальної промови, але в зараз же його покривають безперестанні крики "слава, слава" і мідне тремтіння в повітрі дзвонів з Софії, Михайлівського монастиря, Володимирського Собору, Георгіївської церкви.

- "Неначе Великдень" радісно обертається цілком незнайомий, вже сивий, селянин.

А як багато серед натовпу на вулиці їх, цих кокухів, кирей, чумарок, хусток, заплитих на голові, походилися вони подивитися на свій, нарешті не тільки панський, Уряд.

Але чути в повітрі військову оркестру, парадую, це йде українське національне військо, військо, якого був позбавлений попередній уряд, якого не міг він створити, й яке саме створилося добровільно, щоб допомогти справжній своїй владі.

Ідуть стрункі лави січових стрільців в своєму похідному убранні, в жовтих сталевих шоломах з намальованими тризубами, з рушницями у плеча, з пришитими білими стрічками у лівого плеча — це ознака збройних сил Східного Корпусу.

Ідуть дисципліновано, в цілковитому порядку.

І задивився на них, залюбувався натовп по хідниках.

Шалено радіє їм ~~хди~~ він в більшості, кричать, машучи ланками: "січовим стрільцям слава"!...

Але поважні молоді, перочевілі на морозному повітрі, обличчя, лише очі їм горять, радіють; поважно салютують шаблями старшини натовпові.

— "Да какие же это бандиты?" наївно дивуючися, запитує сам себе старенькій добродій росіянин, судячи ~~д/р~~ з всього, сам колишній військовий.

Пильно мовчки дивляться, рахують оглядаючи лави стрільців, німецькі старшини в натовпі.

А лави все посуваються вперед, а за ними інші.

І знову "січовим стрільцям сл-а-а-в-а-а"!...

Цокають підковами на розчищеному бруку поміж трамвайних рейок, танцюють, машучи головами з запіненими вудилами, не багатолюдні лави кіннотчиків з різнокольоровими шликами на шапках.

"Слава нашим козакам, слава українській кінноті"!!

Гуркотять колесами, залізом, ланцюгами, шуршать снігом гармати...

Падає з тиха сніг, гудуть давони, сурмлять сурми, б'ють барабани, лопочуть жовто-блакитні прапори, ріплять по снігу кроки тисяч людей, парадую справжнє українське військо перед старим Гетьманом...

І заспокоєно оглядається старий на бадьорі надхненні лави воєнків, що на решті виправили його помилку, ви-

конали мрії останніх років його життя.

Святкують вулиці старого Києва, святкує старий
наш Київ, столиця, віднині вільної незалежної
Української ^{народної} Республіки....

I У.

Вечір. Багато людей, найбільше військових простежує
Київськими вулицями до будинку оперного театру. Там сьогодні
урочиста вистава, що її влаштовує Національний Союз на честь
главного Осадного Корпусу, на честь війська українського.

Сила народу по коритарах і сходах театру і тех
найбільше відбивається в їхніх дзеркалах військових, багато
ще у наплічниках гетьманського зразку.

Велика сцеля вся в товто блакитних і червоних
прапорах.

- "При чім тут червоні прапори?" запитую одного з
розпорядчиків, п. Кульчицького.

- "Як же Ви не розумієте?" відповідає він мені з дея-
ким призиретвом партійного соціаліста до позапартійної
людини - "як Ви не можете зрозуміти, що ми переживаємо рево-
люційні часи, а червоний колір це ж символ революції!"

"Що ми переживаємо революційні часи, то це зро-
зуміло кожному, але ж здається, що символ нашої теперішньої
української революції є товто блакитний прапор, во ім'я якого
ми поветали проти трьохколовового російського прапора, а не
інтернаціональний червоний?"

- "А що з Вами говорити", напівхартувливо, напів
сердючися, здвигає він плечима.

А може і це якось утруситься?

Всеє партер, всі червоні ^{єдвабні} ~~дидимий~~ фотелі об-
сіло вояцтво-захисні кольори всіх відтінків - зелений, сірий, брон-
зовий, білі стрічки у лівого плеча.

Народу все більше і більше.

Сяють кришталеві великі люстри.

Оркестра вже на місці, ~~дидимий~~ підіймається
з тиха завіса, на коні вишиковано величезного хора.

Вельмишановний Пане Добродію!

У відповідь на Вашого цінного листа з дня 28.грудня я подаю декілька наших завваг з листа писаного ще дня 27.VIII.28. до нас і про які то завваги запитуєте. Там згадано, що годитеся на друкування споминів в цілості та що не хотілиби друкувати цих фрагментів, які ще не мають десятилітної давности.

Ми погоджуємося на ці умови, бо і так поданий Вами зміст виявляє певну цілість, без огляду на це, в якому місці і на якій добі вона кінчиться і чи увінчалиби до них ще всякі дипломатичні місії чи ні. Умови наші на разі такі як для всіх: за спомини платимо по 5 дол. амер. від аркуша нашого формату. Авторських примірників безплатно даємо 10 до 25 примірників.

По одержанню повного скрипту сплинемо умову і ми перешлемо до підпису.

Очікуючи скорої присилки рукопису остаємо

з поважанням

Львів, дня 4.січня 1930.

Високоповажаний Пане Меценасе!

У відповідь на запит ВП.п. Меценаса відносно споминок п відомляємо, що ми радо покористуємося ними та видамо як що вони можливі для теперішньої цензури -зокрема такої цензури, якої в нас не являється для нашого видавництва. Такі спомини та ще з під пана ВП.п. Меценаса малиби для нас окрему вартість, бо це спомини про заплілля і адміністрацію держ.тодішних часів, а цієї теми ще ніхто не торкав.

Що до другої справи -На уходах-ми з технічних причин не моглиб користати з нагоди, бо накладня, яка видала І.том робалаби нам труднощі в набуванні тієї книжки.Ще загалом не було випадку аби якесь видавництво друкуючи дальші частини не мало клопотів ганини з попереднім видавцем і з того приводу не потерпіло.Звичайно це тідьки перший тоді користає, бо річ ясна має готову рекламу а друга книжка потягає за собою першу ,яку скоріше купуєть.

З належною пошаною та побажанням Веселих Свят і щасливого Нового Року

Львів, дня 4.січня 1930.

до Галагана

Решения ознакомились! Добро!

У вугнівців на Вашого знаменитого мистця
3 жовт. 28/ХІІ 1914 подякував Вам за подарунок
і писавого листа 27.ХІІ 1918. нас і знову
до подарунку. Там писаво, що згодом
на звуковий спосіб в цілому та на
на хитинів звуковий цих оффактів, які не
не мають десятилітньої давності.

[illegible]

To Dr Rantovallio Helsinki

Pseudobombax? Tam. luyz. 1800.

[illegible]

Відписано 2/1930 73

До Видавничої кооперативи „Червона Книга”
у Львові.

Величшові Панове!

Ваш лист з дня 17. XII. 29. в справі друку моїх спо-
мнів я одержав.

У попередньому своєму листі з дня 27. X. 28. ви-
писав, що справа ця мала бути покладена про-
тягом кількох днів, про що ви обіцяли мене негай-
но повідомити. Не одержуючи довгий час повідомлення
від вас, я думав, що ця справа взагалі вирішена
була негативно. Через це я захищав секрет своїх
споминів так, як вони були написані, і деяких змін
чи виправлень не робив, бо вважав, що справа їх
друку не є актуальною.

Такий чином секрет (написаний рукою оригіналь-
но) мійму вислати вам у такому стані, в якому
він є тепер, коли ви його побачите. Хоч сам я
не маю повного вдовolenня зі свого написання, але
переробляти його не буду. Коли-б при близькому оз-
найомленні мої спомини вам не сподобалися, то
ви секрет мені звернете.

Щодо формату, то вважаю це справою Вашої
компетенції. Мені особисто формат Ваших видань
подобався.

Якщо відповідно до своєї дофенерішньої прак-
тики ви схотіли-б що видати мої спомини з пр-

друзем автора, до про це я просив-би зазначити
мені написати. У мене зберігався мого фотографі-
чна картка в уніформі Богданівського полку.
Коли-б Ви хотіли надрукувати цей образ, до мені
довелось би дати його ретродукувати. Також
і щодо фотографії з часу мого перебування в
Дитячому містечку у Будапешті.

Відносно гонорару, сподіваюсь, у нас прийде до
порозуміння. Думаю, що Ви маєте певну фіксо-
вану процентну норму гонорару за друкований
нормальний аркуш сторінок і що ця висота
гонорару могли-б призначити і мені. Я просив-би
Вас не відмовити стовідати мене, який власне
гонорар і які умови того зазначення Ви могли-б
мені пропонувати. При цьому я писав на певну
кількість безплатних авторських примірників, які зоб-
в'язуюсь, звичайно, за гроші не продавати.

Просив-би Вас, коли буде мені відповісти, напи-
сати, які давати, подати мною в листі з дня 27. VII. 28,
Ви приймаєте до відома і з ними погоджуватись,
бо через давність часу я вже їх докладно не при-
гадую, а хотів-би це ретельно знати, щоб уникнути
якогось непорозуміння.

Накінці прошу не стовідати, чи міг-би я
стати членом Вашої кооперативи і як би це може
набути полегшити, коли Ваш статут це дозволяє.

З правдивого пошаного

М. Гемеліну.

Прага, 28. XII. 29.

Вісник. Малвакія, 1640.

485

17. грудня

9.

Бельмишановни! Пане Добродію!

Минув рік тому, як ми відписали на Вашого листа в справі Ваших споминів. В листі тому згадали ми, що спомини ми радо видрукуємо у свій час, значить, коли во прийдуть на чергу. Саме тепер наближається час коли, можемо їх здати до друку. Просимо ласкаво відповісти негайно коли можемо надіятися надіслання скрипту та ти свої умови відносно гонорару. Ми друкувалиб Ваші спомини в форматі наших видань - Спомини Ген. Петрова чи Хевича.

Всі завваги подані Вами в листі з дня 27.8.1911 приймаємо до відома та хитриймаки погоджуємося з ними.

З пошаною

Прага, 27. VIII. 1938.

До видавництва „Червона Книга”

у Львові.

Вельмишановні Панове!

За порадою своїх приятелів звертаюся до Вас з пропозицією надрукувати частину моїх спогадів. Ця частина обіймає спогади від кінця 1880-х років до 1918 р. включно, ч.т. в неї входять спогади з доби мого дитинства, юнацтва й активної участі в українському громадсько-політичному житті. Я сам знаю, що не всі часті моїх спогадів представляють однаково інтересом, коли вдалося мої спогади можна було-б зважати за такі, які можуть бути інтересом з погляду Вашого шановного видавництва. Однак я вважаю за свій обов'язок зазначити згорі, що мій-би згодився на опублікування своїх „Фрагментів спогадів” лише при тій умові, коли-б хто захотів їх надрукувати повністю, бо я розглядаю їх як певну цілість, яка в своїй сукупності є свого рода „модельний документ”.

Питанням я згодився-би на опублікування лише спогадів про свою участь у подіях, які мають десятилітню давність (дитинство в місті Ч.Н.Р. в Галичині, Гетьманщина й повстання гетьмана). Українському видавцю мій-би ще згодився і на опублікування спогадів про дитинство в місті Ч.Н.Р. в Галичині в 1919-20 р.р., хоч це для мене не було-б бажаним. Ці оганії, рачи з иншими, краще, ^{на мою думку,} опублікувати окремо.

Частина спогадів, які пропоную Вам до друку, представляє собою манускрипт, написаний оцім моїм писемом на 325 сторінок (з обточкою) паперу цього формату. Думано, що це було-б пишмені приблизно 22 аркуші формату „Берестейський Мир”. Розумію, Ви захотите мати рукопис. Було-б дуже бажаним, щоб перед тим, як я мав-би Вам посылити рукопис, хтось із хуцеліх людей (професорів, публіцистів, видавців і т.д.) з Вашого друку знайомився ближе з характером

моїх спогадів і дав би Вам свій висновок щодо їх цінності (чи навпаки безцінності). Це для мене важливо з той причини, що навіть рідкоможу я не сказати, а оригіналі не хотів би без необхідності посилати до Львова.

З разі Вашої принципової згоди відати до друку мої спогади, чи навіть в разі рішення мою пропозицію відхилити, маю право не відмовити про це мене повідомити на адресу, подану нижче.

З привітного пошаного М. Гомалюк.

Адреса: Прага. Smíchov. Malvarádká, 1640.

М. Galagan.

„Фрагменти спогадів“ - зміст:

Передмова	(числення сторінок)..... 1.
I. Домашні обставини. - „Козакофільство“ - гімназія	27.
II. Колята Т. Гомалюка. - Громада середняцьких синів - Інверсбург - Груденська громада	20.
III. Революційна українська партія. - Українська Соц.-Дем. Річка	22.
IV. Остання фаза революції. - Перед війною	20.
V. На війні. - Передвечір революції в Росії	33.
VI. Початок революції 1917 р. - В містечку квітні з Києва	24.
VII. На фронті. - На II Вільківському з'їзді	19.
VIII. В Богданівському полку	18.
IX. На III Вільківському з'їзді. - В Центральному Раді	25.
X. Делегація на Кубань в грудні 1917 р.	43.
XI. Більшовицька навія. - Німці на Україні. - Поворот Центр. Ради	22.
XII. Дитинство в місті в Румунії	21.
XIII. Германізм і повстання першачів. - Директорія	29.

Відстаю із передмови:
„... Я не ставив своєю метою давати суцільну чи характерну цілу картину свого життя в періодів або окремих моментів із періодів
жизні. У своїх спогадах я ^{уважно} зафіксував ~~лише~~ свої враження і переживання, деякі факти і епізоди - іноді навіть дрібні - із своєї минулої діяльності або подій її звичай, у яких мені особисто доводилося бути свідком яких мені особисто доводилося бути свідком
нашу. Я спробував їх переказати по зможі більш об'єктивно...“

М. Г.

Охрещення
Преса

Показником духовної кривавості нашої селянської книжки і преси. Тієї сільської бібліотеки в Телзгриті було тогачо дуже мало. Море бібліотек було книжкою, зацікавлене село своєю пресою. Відомість про це тогачий сільський український пресу 1938 р. писав на селі Телзгриті. Тієї за-тогачи тогачок редакцій в Телзгриті було 3, 550 тисяч примірників річної української преси. Це було тогачи расахує на 100 тисяч кавців.

Зу зичованню тогачок виданням було, що найбіліше було в Телзгриті тогачок преси - 27% всіх виданням. На другий місяць сільської преси - 25%. Соціалістична і кооперативна преса заступила в 20% в тогачок зі всією пресою в Телзгриті. Преса підкреслює, що така же зрозуміла для ^{сіль.} соціалістичної преси в місці хліборобських районів. Лише 169 тисяч. ~~Сіль.~~ Тогачи Сільського Союзу було в Телзгриті. Уважало, що це було примує за мене і наші хлібороби повинні бути менше зазвичай на своїм хліборобстві. Тим більше, що ніхто з них, не має несорешньої хліборобської, подорожувати.

Востаннє расахує замість продукції собі доходу на село місто преса. Це

дуже Корисний рід. Наме показує бина-
 дуже заперате і расно ^{близько} ~~сходно~~ на ~~переводі~~
 своїх роботах в суспільній справі. Як би ми
 могли розуміти і оцінити показує, що бачка
 праця на культурі, освіті і ~~освітою~~ ^{інтелекту}
 білих була би ~~білими~~ ^{інтелекту} ~~білими~~.

Населення Телзгута і інтересує і до якого
 періоду мімірану. Їх вуга гістар
 Телзгута 332 міжк.

Дуже віражна в бунд і новаге нум-
 рені пресу як молоді, а саме 181 міжк як
 молоді і 398 міжк як гімні, що як разор
 16% всі пресу в Телзгута.

Із університету пресу вже 42 ~~міжк~~ ^{міжк} примірно
 в не за маю, але примірно мабуть та, що
~~він~~ ~~до~~ ~~гімні~~ ~~соді~~ в білих не робить
 міжк, ~~хоча~~ ~~примірно~~ ~~маю~~, або зовсім
 не як. Рено мар світ упрі і своїх та-
 ні і цікаво передар соді свої упрі упрі.

Периодична преса в България 1938 г.

78

Назва	Кориса					Разор	Назва	Кориса					Разор
	Тел	Борис	Борис	Борис	Борис			Тел	Борис	Борис	Борис	Борис	
Дино	6	1	-	2	-	9	Дорона	-	1	1	3	1	6
укр. Виса	1	-	-	-	1	2	Монитор	8	1	7	-	2	18
Австрийск	87	17	19	12	13	148	Монитор	6	1	4	3	2	16
Австрия	41	17	16	23	13	100	укр. Виса	63	35	1	6	1	106
Бавария	18	5	4	4	-	31	Календар	1	-	-	-	-	1
Австрия	1	-	-	-	-	1	Виса	1	1	-	-	-	2
Тракия	6	2	2	3	1	14	Монитор	30	-	-	1	1	32
Славия	6	5	2	3	-	16	Монитор	109	39	13	13	7	181
Укр. Виса	14	-	3	3	-	23	Един Виса	12	5	4	5	2	28
Белгия	12	4	4	5	4	29	Белгия	241	37	23	28	41	370
Виса	12	2	6	-	6	26	Белгия	253	42	27	33	43	398
Австрия	198	48	39	82	63	430	Корона	14	8	8	5	7	42
Австрия	46	15	12	18	14	105	Животини:						
	451	106	108	155	114	934	Животини:						
Белгия	162	-	-	5	2	169	Животини:						
Тракия	1	-	-	1	-	2	Животини:						
укр. Виса	3	-	-	3	1	7	Животини:						
Виса	28	1	3	6	2	40	Животини:						
Виса	425	2	-	25	1	453	Животини:						
" Виса	4	-	-	1	-	5	Животини:						
" Виса	30	-	-	-	-	30	Животини:						
Виса	2	1	-	-	-	3	Животини:						
	655	4	3	41	6	709	Животини:						
Виса	118	72	3	63	-	256	Животини:						
Виса	309	41	47	173	59	629	Животини:						
	427	113	50	236	59	885	Животини:						
Виса	4	1	-	1	-	6	Животини:						
Виса	10	-	1	-	-	11	Животини:						
" Виса	16	-	1	28	4	49	Животини:						
Виса	3	-	-	-	-	3	Животини:						
	33	1	2	29	4	69	Животини:						
Виса	1	-	-	1	-	2	Животини:						
Виса	-	-	-	-	2	2	Животини:						
Виса	15	13	29	17	10	84	Животини:						
Виса	17	5	17	15	14	68	Животини:						
Виса	10	1	-	5	1	17	Животини:						
Виса	21	7	4	5	-	37	Животини:						
Виса	32	6	4	10	1	53	Животини:						
Виса	23	6	2	6	1	38	Животини:						
Виса	4	-	2	1	1	8	Животини:						
Виса	1	-	-	-	-	1	Животини:						
Виса	2	3	2	6	5	18	Животини:						
Виса	4	-	-	-	-	4	Животини:						
	130	41	60	66	35	332	Животини:						

79
Тернопіль 4/хл. 29.

до Хвалової Режиситі
Літоїне Тернопіль Карман

у Лодові!

Якщо погодити кармен іа сномман
дуже новим домізувати у Вашому
мандовному музикалі - до урану в асї -
дмозому кеслі в асї асї режиситі
179 В. Б. Тернопіль, не асї асї -

з уробоу асї асї

Васи Тернопіль.

визначені урядом: Онефанді Семіона Бодана Кле-
ментово в 1648 - 1649 році" у офісній універсальній записці
визначені ма універсальній, крім того вдова Анна Іоанна Бодана
і навісиріація дід Симона і вдова офісній канцелярії
ма на 1½ арк. друку, але адвертала з Бодана - Кле-
ментово і універсальній записці.

Отже переліком вимого на першій сторінці єдині перелік
офисній, якого одержав з Бодана визначені дід універсальній, не
дуже мислимо записку, крім того вдова Анна Іоанна Бодана
з "Універсальній Канцелярії".

4) Уряд "Лексикону" по мові мимовільно наданій за
Бодана універсальній, але в інтересах офісній, крім того дід
універсальній (канцелярії) перелік наданій мого даних,
крім того крім Бодана мого не було би універсальній. А універсальній
універсальній по офісній даних для мого мого мого
"Універсальній Канцелярії" (універсальній Канцелярії) ма
"Універсальній Канцелярії" в офісній записці з
"Універсальній Канцелярії" в офісній записці з
універсальній мого мого мого "універсальній".

На універсальній і універсальній мого мого уряді дід ма
уряді записку вдова навісиріації у мого а канцелярії
ма офісній записці вдова мого універсальній Канцелярії
за кава "універсальній".

Уряді мого дід ма універсальній єдині ма мого ма
уряді мого уряді ма мого мого мого уряді.

5) Уряді ма універсальній мого мого мого мого ма уряді
"Лексикону" універсальній мого мого мого мого
"з записки мого мого мого мого, ма універсальній з універсальній-
ної універсальній мого мого, ма універсальній з універсальній мого мого?

В офісній мого Бодана універсальній Канцелярії
"Лексикону" мого вдова Бодана в 1910 - 14 році універсальній
універсальній ма універсальній "Універсальній Канцелярії" ма універсальній
універсальній ма універсальній "Універсальній Канцелярії" ма універсальній
універсальній ма універсальній "Універсальній Канцелярії" ма універсальній
універсальній ма універсальній "Універсальній Канцелярії" ма універсальній

Уряді Бодана універсальній мого мого універсальній:

Дід мого мого - ма універсальній мого мого мого мого з
універсальній в 1709 р. в офісній універсальній мого мого мого
ма універсальній мого мого мого мого мого мого мого мого
універсальній ма універсальній мого мого мого мого мого мого мого мого

Handwritten text at the top of the page, appearing to be a list or index of items.

Handwritten text in the upper middle section, possibly a continuation of the list or a separate entry.

Photograph

Handwritten text in the middle section, including a date "1918" and several lines of notes.

Photograph

Handwritten text at the bottom of the page, including a date "1918" and several lines of notes.

2. XI. 1929.

83

До
Кваліфікаційної Редакції атестаційної
„Літосис Української Радони“;

у Львові)

Надсилаю „Рерлексій“. Трудно знайти ін-
ну наву, бо є це до певної міри крайній
наріс, але в кожному я подаю деякі засадничі
думки, які рівномірні виступають з фракції.

Проти засади Кваліфікаційної Редакції уряд-
ми такі подання мої:

1) не спростувати і з подати под псевдонімом.
Основна Редакція не вважає її повинна
вдрукувати „Рерлексій“, то проти її дій
якою мені її виступити.

Через 6 місяців надіслав був свої спогади
з часу повстання проти Скоропадського на Луц-
кВісник, але її не вдруковано. Проти засади ли-
стом 1 днів 31. X. про відповідь, але відповідь не одер-
жав. Може не віддала Редакція? Проти засади
о справу її відповідь. Поді виступає в ко-
жній псевдоніму.

З щирою повагою:

Г. Шаніш

Л. 425/32.

Львів, дня 13 липня 1932.

84

Високопова Анна Іванівна.

Т. Постолок на відпустці і я відішоу на Заму листівку до нього в 9 чх.-

Отже в зарані розписує як йому сподобався Бам нічого до і ред. Невже війна зі Львовом, і город знісений для забави неї? Р. нехоче погодитися на цю теорію. - Але дружина і не говорив, бо він сам нічого не бачив, крім нічого, а казався, що і до війни року не знав, що взагалі нічого не було. Зовсім час не хотів бути на станції залізничній, довгів доки чекати, а тільки на предпрудній норіх чекати, то в нього почувся якийсь страх ці заци під с-х-ти, то нічого не було. Тоді слабо, то зовсім пропав до вір'ю.-

Ред. Лепкий повинен поїхати до Львова, він сам ніс це на кілька днів у Львові, а там і візку від нього ринку і вище там.-

З поважним пошаном

II

Mien

Український
артист-маляр
Амвросій Ждаха.

Малюнки до
українських на-
родніх пісень.

Peintre Oucraïnien
Amvrosij Jdaha.

Illustrations aux
chants populaires
oucrainiens.

Клавиме Вєдвємє!

Прокало о лоска-

ве повідо мємємє

про сонто лємємє

царєєє "Укр-пєд."

вїєєє 1918-1919

за вєдвємємє

шєєє за зєдвємємє

цєєєєєєєєєєєєєєєє

цєєєєєєєєєєєєєєєє

Видовиєтєво

Червона Раїєєє

Лєєєє-лєєєє

Рєєєєєєєєєєєєєєєє

Рєєєє

85

Хороша Редакція!

На заклик в 2:3/4а Березень, Лїт. Чер. К., доси-
мало три нариси. Як, що будуть відображені — прошу
помістити їх в Календарі-Алманаху під поданням нел-
доніном, обов'яз перемити буквами Гуровдатово імен
і назвиська.

Гибкогоско заучую значок на ласкаву відображе;
ли будуть поміщені.

Ласкаві зауваги Хорошої Редакції, що до цих нарисів
сприйму з великою подякою.

Останко з Товариством
Григорівський Зеновій
Коломня

Крамевського 15.

1. Криваві сліди.

Червоного заходять сонце. Яркою перескєю заливало сілочеє збіска. Кровю багряно вершини дерев. Ліс обвісив ієнними ієнними і мулів незвичайним муном.

Полони продирались сієвоїки:

Одна, дві... десять... сотки. Підбігають, падають, встають і знова бігти даліше.

А вогнекті лучі сонця мизають мискуну сіаго...

І ліс замулів дивним муном і таракотінням:

— Трах... тарак... так... так... тррр...

Затівка дивним муном, дрібно-тісними голосами аю-ванкі воробички:

— Пів... пів... пів... пах...

А сірі звіроти з за ліса:

— Гаууу-у-у-уу!

І дрібним горошком галин по сілочеєному паю покоїлись. Віддівсь від узіря. За шалестів хашають, з'явсь під лісє небо і палять дачко-широко.

Піли зриваються:

— "Грава!" — лунало паляти...

Підбігають, падають, підносяться, знова падають і — все більше не підносяться...

А паля, первоїми заходять концєм і кровю...

Жаїбно свичуть придорожжі, ієннорасфієні драї. Глебо, продерітим рядном сіє дрібкєвкий домі. Розмовляють ^{скрипінє} дорогами не мазати вози, таракотїє гарпай, сончїє вигнїї в дуру худї, випарнії конї-мисєїї.

І люде — мисєїї...

З калюжі в калюжу босити, кривавими ногами:

— Хляп, хляп... хляп...

Осітний вітер роздирає остяжки помаранчевих одноквітів.
Холодними руками обмачує жовто-бронзову шкіру на сухих
кісках. Морозить збалину душу. З запалом осей виїскає сходи.

А над полями пилве в праці стратіве марево кланца-
том ненаситним зубати...

І придорожні дрої жвабто свинцють-свинцють;
Похоронний марш...

Сонце скотилось за локенку смугасту гір, що синіють гел-
ген на обрії. На немі заіскрились зорі, заморгали, заморехились.

Одна, дві... тисячі... мільйони...

Глуха тиша.

На землі іскрились перлам-самозв'ітом скінсок. Десь айірки
сухо тріскає голузка від морозу. Пролетіють заблукані пуги
вітру. Здріскається на гілці прачерзний птах і — знова тиша.

Світлока тиша — світлого вечора...

І намо:

На білим тлі замаякорім тіни. Заскрипів сніг.
Покісся сухий скрип і дорогого покоїмась ватка:

Вози, коні, люди...

Окутана сріблом місяця, серпанком туману, м'якотою бо-
мо, іерітня і зійсано, коїтсь ватка-каравана живих тру-
нів — по білій пустині.

Тихо, сумно, пригнітатого...

І ііірки в ряди-годи окрикний голос:

— Іване, а знаєш, що сьогодні за вері?

— ?

— Іване! — Друзі напоїть...

І ватка-каравана задержується хвилю і — ру-
має далі, а при шляху на білій, пухкій постелі — темною
м'якою Іван...

Глуха тиша.

Аесь тільки сухо трісне галузка від морозу. Пролетить заблуканий подих вітру. Здрігнеться на гілці замерзлий птах і — знова тиша...

Тільки гек поза обрій ховається barka-каравака, а за нею вздовж мляку міді. Криваві міді, ївими, на плямисті на білих скігу...

Одні, дві... сотки... тисячі... по довших, білих мляхах розлогої України...

2. ...Ерої пшенички золотистий лок...

Мов море золоте...

А вітер колосками хвилі збиває — гукаєтам по морю. Номіе, котіе, то сюди — то туди. Від краю до краю. Золотий морем пшенички.

Ерої пшенички...

Широкими, розлогими, подільськими лаками. Сейби золоті розбивав крилом. Так аж під обклаки сині. Сейби і там хотів засіяти... Сейби сонцю сапалу хотів кинути зіпніку, як дарунк українських, розлогих пів...

Золоте колосся і — синє небо.

Ігорівська — пояс лежить...

(Хтось ідує паміж пшеничними лаками, пояс не парокан загубив. Сірний пояс. —)

На доріжці — однострої синітої. Імійть збрука на сонці. Ізвекіть... Так, гек, паміж лаками ерої пшенички. Тока колосками, на доріжці. Тільки манки синітої:

Манки — маженки...

Імійть несеється лаками:

./

„Гей у насі ароті писемки завітисіи лан,
„Розногамі тіривки добровани з ворогами так!..

Мов срібні дзвіночки.

То сиріи, міловіи доріски, завітисіи ланак, під сині
небо...

А над головою шумлять прапори:

Калоски з небом зімліи...

Прапори! —

Зелоті — як ара писемка, сині — як небо над
нею.

Під малями — оги іскрають, горячковими вогниками
завзяті. Жасодою борби... побіди... вали...

То горні терекан — то лебам сині.

А вогонь в них одик...

І облича тенкі, осмалені; вітран, сонцен, трудан. Мо-
лоденькі облича — діторі... смішно-грізні, повасені...

Смішно-грізні й — певні.

А уста, горячкою спечені — свої:

„А ми ту ароті писемку ізберано,

„А ми нашу славу Україну, Гей! Гей! розвеселимо!..

Розвеселимо!..

Зорено поля бракатан, засіено мранкелями. Зваго-
чно своїми кісіками молоденькими та зросило кров-
цето горячою...

І йдуть...

Зелоті калоски хвилюють. Мріє синє небо. Готується ту-
ман доріською. Шумлять-повивають на вітрі прапори. Гоміють
збруа на сонці. Синіють одностраї й маляки-мазетинки — а
під ними оги іскрають...

І пісня літє:

„Як повіє буйвесенький вітер з широких сієнів,

„То прославить по всій Україні; тігових тіривців...

гавили сумно голови до — несвоїх хат...

Знова на жниво... Криваве жниво...

На плечах вищерблених серпів — крики, мійки. —

Ном в поросі шматового мідю — криваві мідю...

А перед ними летіла нещасної річки...

А на річці, поїм деревляни скриплить сумним пра-
цям скрипінням, працюючи нещасних жемців
в далекі пугі і — горіло за ними, гративним вогнем...

Мості згоріли.

Та на зарницях будують нові; з заліза, каміня, кри-
ми. І поїми вернують Женці з новими, горілими серпами
і вишарованими кукіль, виснажують збіжжя і на сірнях заро-
яються кони. А сіруджені Женці сплетуть вінок із золотих
колосків, перев'яжуть суквою, як небо січмекото і вложуть
на голову господаря — вільного власника ланів.

Вінок той із золотих колосків — перев'язаний суквою
січмекото...

Женці-оті...

---

9. 7. 1932

33

Вітланови Коле Дурелворе!

На мої листи з 15 травня і 21 червня наді-
слав мені твої відновлення; бо мені не знало що дати
з моїм Карисом укр. - пол. виступи 1907 р. Коле
Дурі, що всім був вважався вважав. не підходить
до в такому випадку прохав про це збісому Коле-
го права, у правничому листі в Літній (Авдія Мухомір
Літній Медвигі (Медвигі) а всі виступи погрібні на збо-
рат рукопису громи. Надіслав мені в листі Коле Серв.
Колема, не могла друкувати мої аркти, працю висту-
пови поручено як Друк (Тро в Літній виступають
рукописи як Гасенштерпери і вості Колема як
друки). Бо як лист - думи за всіма Колема. Р. Б. Коле про-
му мене нові до листів про відновлення.

З привітанням

Вітланови

Absender: **Josef Dumin**

Wohnort: **Königsberg Pr.**
(auch Zustell-) **Georgstraße 11**

Straße, Hausnummer, Gebäudeteil,
Stockwerk od. Postschließfachnummer

5 C

Kunyraw. Pau

Petro Postoliuk

dyrektor Wyd. „Czerwona Kordyna“

in Lwiv - Lwow

ul. Pidwalla 7/III.

Straße, Hausnummer,
Gebäudeteil, Stockwerk

⊕ (5.31)

Polen

C 154

24/VI. 32.
Останів.

Мамонини
н. Редакторе!

Ви відіслали до
мижньої новідо-
мості мене про
судову мою ма-
нускрипту - "На
спитинованій сина-
ху". Але ось усе
мама негідна,
а від Вас я не
одержую вістки.
Будь ласка, на-
те редакторе,

повідомити ме-
не, чи переману-
ли свій матеріал
і коли переману-
ли, то всеовзе
Ваму думку про
нього. Чи буде
він потріб-
ованим?

З пошаною,
А. А. Шиньков.

29.4

29

23

[illegible]

Hypobates Cairnsi - Solib, imm. Hoqua - Ekou,
Hadis Pygmaea - Solib, Larbaba Mapia - Topogob,
Sybra natus - Solib, Nuchcha Topogob - Poling
 koo Popanba, o. Taik Hou - Hpaibey, Hsaw Mapia -
 Tzu, *Macrobathra Cairnsi* - Topogob, imm.,
Copula Mapia - Tzu, *Taenipyrus Mapia* - Topogob,
 py. *Protop. Cairnsi* - Popanba, *Thysanotus longipes* -
 Cudip, *Cremat. cf. longipes* - Tzu, Hpaibey.

В. А. Козлов

1717

1. a. *Donner* sp. *Donner*
sp. *Rojewskich*)

Хвалыне Рудавицтво!

Здаюся до Вас, щоб зацікавити Вас
переклад творів "Espionage" і "Diploma-
tische Unterwelt" німецькою мовою.

Сергійовича. Думаю, що по знайомству
я нашої публіки з цими творами
було би досить корисно а головне з "Dipl. Unt."
за переклад грошей не коштує а тільки
квиток. Акрім цього, будьяк некажі
повідомити мене, чи Ви би родилися
надрукувати нарис з виштованих

Знаюць нашого народу.

Семен Александрук і г. Бордун на-
писали мені, щоб я в страхи пере-
кладу тактикава на нх. Брудзе
пачкалі і даўце мені бігубігуб.

З поважанням
Ваш

22. III. 932

Дружбевураменну
Гейсноківузі не Бруківузі

Варшава 28. IV 32 р

До

Вугальництва „Червоної Кошми”
у Львові.

У відповідь на лист Ваш з дня 16. IV
1932 р. маємо щиро дякувати Вам,
що Турок „Спокій” з великою при-
сильністю буде виконувати праці для
„Червоної Кошми”.

Що до праці на темі байкалістич-
ні - Турок „Спокій” знайде багато
охочих серед своїх членів, які будуть
працювати і солідно виведуть Вас
з завдань малярських на темі байка-
лістичні.

Кореспонденцію, разом з поганою
умов конкурсів, просимо надсилати
на адресу Голови Турика: „Warszawa
Nowy Świat 21 m. 45 Piotr Męsik”.

З широким повагом, за Управу
Турика.

Голова

Секретар
Пласевіч

Ваше. Чекаю

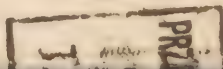
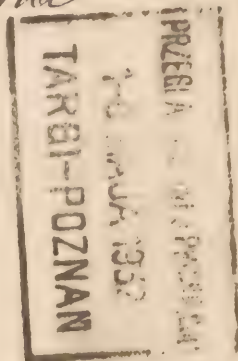
99

No

Wydawnictwa „Czerwona
Katyna”

Lwów

Podwale 7. III.

Nadawca : Piotr Megie
Warszawa
Nowy Świat
21 m 45

Кранів 29/xii 1929.

До

Видавничої кооперативи

"Червона Калина"

у Львові.

Вшн.

Отримав Вашого листа, псураши "Літотес" та кораруши за це
красно дякую. Навзаєм перепрошую Вшн. що я погаризився й катсав
того листа, але то притишито крваши змишентими каїакмізмиши-внїкою.

Вітаю, щиро виход і народнешту "Літотесу", треба тіпоти повеотн
широку режисшу, бо цей матеріал муситъ тіти і лепсттъ копоношу
на серцю. Моя рада, щоби Редакція била обережна в Захищування
тих артішкурів, аки не по духу, бо шкודה через кокатокашу подвітнї
а це шоне зраштити читарів-воаків, бо і так матеріалу буде нї дуде
машин, коши тіпкі завоною ештитію, що безумовно стїпназ подвито-
тими бїлами, що шкиці і матишкі такою машарі як Л. Керрещького
одит батіаміет і то екавал би шкїанного, бо пово пошакі вше давно
оштинши, тіпкі наши вшїшотн не знають і не мопутъ давати.

Девь кезагароши надїшло пошаток моїх епозидів, обкєттих
цикиеш. "З перепишюго" (вїг позатку ревошци 27/ii 1917. в кїїві 17.2.)
Прошу ласково не відмовити мене зашдосшири, коши ошїрїштити тірєшїтн
кїнєстєва, днє надєшшїтнє матеріалу до кашєвєрє-апєшшїтє.

З пошаного і до праці шотїшї сшгєш
Ашєшрїштити Боданїшєвєкє

Вїдшєкєвєкє Ушє.

Walter Wells - Newport

14. VII-32 р.

Шановні Панове,

Надсилаю при цьому для Вашого
Автомата, З. К" № р. 1933 уривок
з своїх споминок, з книжки під
назвою "Тринадцятий рік життя у
Київ" (1917-1930 р.р.)
уривок про час в друку.
Хай буде це уривок про час радісне,
не щоб сорідне в чинному кедалити
тільки

з правдиво пошанно

М. Саварелли

2. VII. 1932. М. С. С.

102

Відправити 18/7
наш спонсор -
море гур
в банківській
Діагностика
Літомисі першої Каліні
у Львові

Дорогий брати:

Я хотів би вітати тебе на
літньому таборі і радити з вами зворотити
про відпочинок. Дізнаюся, що дуже вказали
поширювати в Літомисі по одній місці
в пискі, а відтак - мають готові пискі -
відпочинок 12 разів (або по 6)

Кожна місця буде на дві сиртаки.
На нашому гурку місця у Літомисі здійснюють
покупки, - кожен ви і ми ту собі даємо.

Як можете за це мені присилати
ваші відпочинки то добре, а як ні то
хай наш праць буде скромним вкладом
у спільне добро.

— Ви (прошує кожен) з гурку мені
не сходять. Слідку за вами і відпочинок
вашого роду.

Відшлю мені анімацію, відшлю
раз до вас на 10 днів.

Здоров'я вам
і ваш брат
Михайло

P. S. *переложить* *переложить*, *не* *а* *переложить*.

Address
M. Panyavonov
P.O. Box 18
Station D
New York City
U.S. of A.

11

До

103

Видоизмѣна "Звона. Камна"
у Львові.

Одержав і передав книгу Т. Бор-
нуса "Великий Математик". Не бачу
основованих своїх думки що до цієї
книжки, бо з певністю не я першим і не я
останнім хто захотівся, лише вдово-
лено свої звертання до В-ва з проха-
нням видати у перекладі Фабіє дозволу ав-
тора н.з. "Франція і Україна", сею
першою три книги перш "Вел. Мат.", а
потім "Католики і Україна" та інші.

З великою надією ба почати
за стовпів великого Іоанна
Видоизмѣна "З. К.".

В. Карловичам

Змен В-а К-ва "З. К."

М. Ковал

Вул. Матівецька 2.18.

8 вересня 1932 р.

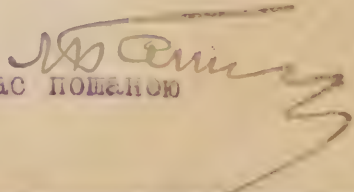

Хвальне Видавництво.

Я перечитав І.Борщака:"Григор Орлик".Дійсно книга першорядної вартости.Мені здається ще більшу малаб вона вартість і користь,оскільки булаб видрукована в мові французькій.

Оскільки того не є то я посмів би порадити до тої книги в мові україн.додати /вклеїти/ резюме тої книги в мові французькій.Такий короткий зміст у франц.мові бачив я на інших творах і робить то приємне вражіння,а не виключено,щоможє книжка потрапити в руки чуженцеві,навіть спеціально можна так зробити, і чужинець з резюме довідається цікаві річи,які приневолять його книжку купити,про неї розвідувати,говорити і цікавитися нею справою.

З правдивою до Вас пошаною

5

~~1/2~~ 1/2

1/2 1/2

Львів, дня 17 серпня 1932.

105

Високоповажаний пан
Вордан Грошник, учитель

в Тренчанських Теплицях.-

Вашого листа з 14 цм.ми отримали і у відповідь на
нього маємо шану повідомити вас, що від січня цр.ми
і причини кріви не видали ще ні одної нової книжки.
Нам члени повинні нам великі суми за давні видання, а
тому не можемо посилати їм нових, щоб це більше не за-
вмувалися. Тепер ми працюємо лише над стягненням на-
лежних нам грошей за давні видання і будемо це робити
ах до того часу, поки більшість членів не сплатить
своїх довгів.-Як довго це буде трекати, годі предвиді-
ти, але зовсім певно до кінця року. Значить в тому ро-
ці нічого нового друкувати не будемо. А як почнемо дру-
кувати, то маємо вже деякі праці прийняті і вже, якщо
навіть була принята до друку, не можна це зараз піти
до друку. Але рукописи просимо прислати, щоб редакція
могла його прочитати та опініти. З правдивою повагою

Polsko.

P.T.

6 "Czerwona Katyna"

Lwów

Ruska # 3.

107
Архангельські Житинці
дня 14 III 1932.

До

Славного

видавництва

"Червона Калина"

у Львові

Підписаний отримав шану запропонувати Ваш видання друком, власний оригінальний швір, народно-повість з XVII віку "В жерейві снашині", — і додає, що його повість є одиноким твором суспільно-громадського життя тих часів, що події відбуваються з селян: Зрайки, Скибинці, Житіїв, Черепин, Мобачів, Косівка, Городище та інші. Наш період та що його швір є побудований на національних пагутах деяких одиниць тодішнього часу. Житинці з повісти є неабиякно-вишукані. Підписаний віщує, що славне видавництво у співпраці з Вами видаватиме друком шванг літературного виховання нашої в душі наших всенародних змагань, його праця перемітає і однінство та віщує скорію відповісти,

звіщає
у глибокій повазі

Богдан Грейнік,
учасник

Адреса: Богдан Грейнік, учитель
Ст. Терпіль
Мазарукова 16.
Львівсько.

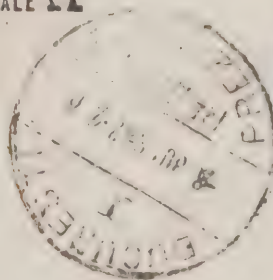

Exp: D. B. Trepre
de la „GENERALA”

SOCIETATE ROMANA DE ASIGURARI GENERALE 11
BUCURESTI, I

108

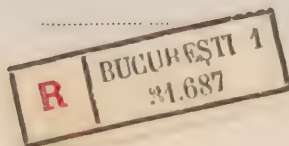
Chr.

Wydawnictwo „Czerwona Kalina”

wyd. kooperatywa

ul. Russka 18. III

Ref 6

Lwów

Polska — Polonia

20. 20. 18. 18. 18. 18.

22. 22. 22.

ч. 426/32.

Львів, дня 13 липня 1932.-

109

Високоповажаний пан

Д. М. Т р о н н о

в Лукарівці.-

В заступстві ред. Л. Меньшого, котрий виїхав зі Львова
маємо шану повідомити Вас, що фото рації отримали й
щиро дякуємо Вам за труд та прихильність до нашого
видавництва.-

З прав. ивою пошаною

14 вересня 1932 р.

110
До
Видавництва "Червона Жарма"
у Львові.

Хвалюче Видавництво!

Ще в минулім році, а саме 29 грудня
1931 року, я вклав до Вас рукопис — першу
тиснячку своєї повісті "Панас Гиренко" — "За
різної Хрещенки". Тоді як вже зараз минає
нів року від дня вчинки рукопису, перепро-
шую Вас знову, а проте поспію запитати:
чи в свій час потім Вам згаданий ру-
копис доручили?

Чи він вже прочитаний, чи ще лежить
у редакційній "тисні"?

Аж що вже прочитаний, а Вам не на-
дається ні до того, знову прошу, повернути чо-
го мені назад. На відповідь дозволю собі
знаю.

З поважанням

Сергій Даушков.

Р. Г. Лист виліпив на таку адресу:

Хрещенки, Широка,
Книгарня ім. "Берестяна"
для Р. Даушкова

Do
Wydawnictwa
"Czerwona Katyna"
Lwow, Podwalke 7. III.

I. J. auzkow

Ирх-мислєє, Игрома,
Игрома "Просвита"

7. IV - 32 р.

Шановні Панове,
рекомендованого письменного надіслав учора
до іменн. видавництва свій рукопис.
Як вибачуся з часом, це & перша записка
праці, яку я надіслав Вишньому, по при-
бутті до еміграції, в січні 1920 року,
це & стогади перериває прогалинею 1917-
1919 р.р. Це мій, не свій дім.
Друга & третя записки складаються
стогади про полон в Польщі, повернення
до Києва та часів денікинської окупації,
увернення, зустріч з моєю сім'єю &
поширення з 1920 року перериває під
Великим. Все це величезне
в Києві працююче з полону в україн-
ських р.р. катерининських укривах & потім
з різних наукових джерел.

Етіже це був (1920-1922 р.р. у мене
найкращі готів) поміжками з Жидове
української інтелігенції, під мисловими
картками, у творчості.

Книги в них є і подорож, ірану мені наві-
домити, і історія сивітими. Вони казали
ж повернути мені рукопису, бо і у мене
є деякі інші переклади.

Інші ж подорож, ірану повідомити
мені про універсальні літературні зако-
рани, історію і історію літературної - історії
ж стикнути все - ірану.

Традиція і стислість - академічні. Крес-
ти історичні.

Моя адреса: Warszawa, Кмеца 21, 37

Хліб Лазаревський.

І правдиво пошаною
Хліб Лазаревський

Do

Редакції "Червона Каміна" літніше
у Львові.

Надсилаю при цьому споминок про випадки
в м. Дубні на Волині, в березні 1919 р. В тих
випадках приймали участь (моментами негачинували)
частинки Галицької Укр. Армії.

Як би можливо було в найближчому часі надруку-
вати в літнісці "З. К." то просив.

Що до стилістики і розміру цього споминок,
то думав про Хв. Редакції.

Згадую, що під час тих подій я
займав становище заступника Волин-
ського Комісара Вуєвського Волину (січень, лютий,
березень; квітень; травень 1919.), а з тодішнім
Олександром Мельником був знайомий з
1914 р. з військово-морської служби.

На випадок якихось неясностей і затримів
радо буду слугувати інформативом.

З повагою Ф. Назарчук

30/1/1934.

Дубно.

Teodor Nazareczuk

DUBNO, (wot.)

Skrzynka pocztowa 151

Князьский Комитет!

Листа зашито як безпорок на мій задній і
оверзавта стовбачу Саракна Хв. Кошичу. Посилано
мій виставк, який складатиме, чех зашитої та прощу
позиви по використати для стасави події мислив-
щини нашого парода.

Що до правдивості поезії то зауважмо, що здебільшої
краще в тих записках не ма, куди і мимовільно, до
записки ці описані на фронті і потім варто сейчас по
бідних поезіях так що, браку поезу на докладні речі.
Вже бідні поезії на фронті відносять різних людей
могла вкрасити паника. Деякі поезії можливо що
за коротко представлення та може за часом і брагані
і багато недокладності. Рівно зауважмо що записки
першого з'явилися до сторони 16-ї сесії до сесії рівно можуть
мати недокладності, до брагані загалом писати в сесії
і потім поезії оскільки ми єді пригадає поезу до
кото.

Намешаючи куди вже грати за Командаром цього Того
курка який був сотник старіший Осип родом з під Терно-
поля, який зійшов не рахував бруду і праці під час цього
походу і я вже сьогодні коли нагадаю собі цю особу мушу
сказати що був він, добрим товаришем і добрим, сином свого
народу", на згадку в яких реченнях він наводив
рідної мушу сказати, що Провідник Того бувало над ним
коли він захищав дорожників і цілих. Під цим історію він наводив
у Візні:

Запам'ятаю скільки, що були в Тухолі ретар Соберко ста-
нався зідрати цілу історію сего курка при помочі товаришів
зі сего таки курка і працював на нас а і ~~що~~ ~~що~~ ~~що~~
завівся комітетом були в Тухолі задрал її з нашими
записками Тухольців. Ретар Соберко вояк свій уряди-
ство вхвалив переходу у. з. л. на сторону Польків.

Прому не звертали уваги на нього і намір
програбувати до нас в тім часі не звертали уваги.
Оскільки зійшов мій диванчик мій приніс якусь
козачку і оскільки перед тим його добили нас
завертали то прому мені принесли пошук

115

що Хвасюм Комитет має свої записки та по їх
використання їх зберас.

Вкинути по використанню проши при збороті записки
мені та користую своїм записком ти ти.

При ти нагоди знову до записки пописавих угод хор ти
пришлюсь до чергої на зм. угодн Хв. Комитет має та відомості
при збороті своїх записок.

На відки про дурі єши записки несподівки сентас о їх
зборот, а оскільки можна їх використати то ідиши
з зборот сентас по їх використанню. Відомості проши рази пришлю
одразу зберас на твоїм 2-й записок.

Встаю з глибоким поважанням

Майк Сінсон

P.S.

Моя адреса:

Майк Сінсон

Урадовець Н. Радимко

Урадовець, дая 23/IV 1924.

Прийсїть увагою до виконавцї ухваленї
дн 14/х педагогічного секційного розк:

"Висловлення наукової думки" заручаємо
вїд здобувачів спеціального курсу спортивного
скрипки, галї і солїстів разї курсу мислов.
Г. з до 4-го року включно.

Прочитано впродї (впр) подання вїдповідн.
на поданї мисл. і спеціальн. мисловцїв
наїсвоєрїше. Горатковї.

1.) Які мисл. знання і які впр. основно
популяцій і розк?

Рішотачко прочитано подання впр. Кривача
завдан на піддані. Рішотачко.

2.) Які знання науков. мисловцїв
2, 3 і 4-го року?

Мисловцїв цї прочитано подання після
розк в слідуючїм порядку:

- а.) Галїї і галїї
- б.) Етнодї
- в.) Рішотачко мисл. в хронологічїм порядку.
- г.) Мисл. підданї годї сї до кобїтї
- д.) Мисл. (мисл. в хроно. порядку)
- е.) Мисл. на українських мисл. галїї
- ж.) Мисл. українських мисл. галїї

Творчи Кошці Ви особливо ворузали
просили підпоркнутим. ~~Творчи Кошці~~
~~Творчи Кошці~~ ~~Творчи Кошці~~ ~~Творчи Кошці~~
Знаюти будаи: поодинокі, просили поодинокі.
Далі Екош поодинокі будаи (Творчи Кошці,
Творчи Кошці, селен, обіди і т.д.)

Душобольну аккаунт просили будаи
да адресу: Союз українських будаи
музик (секція будаи) Новіт-Кам.
Каміза 2.5.

Душобольну
селекція будаи.

селекція будаи

Пристаювачи до виконання ухваленної дня 14/X 1934 педагогічною секцією точки:

„Виготовлення научного плану„
зачислено від збирання матеріалу науки Фортену,
скрипки, челя і спізу на разі курсу нижого т.е до 4-ого
року включно.

Просимо проте повати відповіді на подані ниже пи-
тання, - можливо найскоріше.-

1. Які початкові школи знаєте і які Ви особливо по-
ручаєте і чому?

Рівночасно просимо подати свої критичні завваги
на подані Вами школи,

2. Який знаєте научний матеріал 2, 3, і 4-ого року?

Матеріал цей просимо подати після років в олі-
гувчій порядку:

а/ пальцівки і тамі,

б/ етюди,

в/ класичні твори в хронологічній порядку,

г/ Твори пізньої доби аж до новітньої включно
/також в хронологічній порядку/,

д/ Твори на українських мотивах,

е/ Твори українських композиторів.

Твори, котрі Ви особливо поручаєте, - просимо підчерк-
нути. Етюди, видані поодиноко, просимо подати для
якого рода техніки призначені /пальцями, терції, сексти,
октави/ і т.д./.

Виготовлену анкету просимо прислати на адресу:
„Совєз Українських Професійних Музик„ /Секція Педагогіч-
на/ Львів, Машкевича ч.5.

Львів, дня.....1934.

голова педагогічної секції:

секретар:

Машкевич

Др. З. Кудрик

Yuroka

Zachewasho, Chongah

Ching A. H. H.

Q H-K.

Приступаючи до виконання ухваленної дня І4/Х І934
педагогічною секцією точки:

„Виготовлення научного плану„
зачинаємо від збирання матеріалу науки фортеп'яну, скрип-
ки, челя і співу на разі курсу нижого т.є до 4-го ро-
ку включно.

Просимо проте подати відповіді на подані ниже
питання, можливо найскоріше.~

- І. Які початкові школи знаєте і які Ви особливо
поручаєте і чому?
Рівночасно просимо подати свої критичні зауваги
на подані Вами школи.
2. Який знаєте научний матеріал 2, 3, і 4-ого року?
Матеріал цей просимо подати після років і в слі-
дуючім порядку:
  - а/ пальцівки і тами,
  - б/ етюди,
  - в/ класичні твори в хронологічнім порядку,
  - г/ твори пізнішої доби аж до новітньої включно
/також в хронологічнім порядку/.
  - д/ твори на українських мотивах,
  - е/ твори українських композиторів.

Твори, які Ви особливо поручаєте, просимо підчерк-
нути. Етюди, видані поодинокі, просимо подати для
якого рода техніки призначені /пальцела, терції, секс-
ти, октави і т.д./

Виготовлену анкету просимо присилати на адресу:
„Союз Українських Професійних Музик„ /секція Педаго-
гічна/ Львів, Шашкевича ч.5.

Львів, дня 21/ХІІ І934.

голова педагогічної секції:

секретар:

Васильчук

В. Лещук

И сѣмъ и тѣмъ
не разлучи! Сестра
и старинная
моя моя дѣлѣ.

До

М. Видавництва "Червона Залюба"
у Львові.

Вітчим маю за щастя затрошувати Ваш видавнич
збірки моїх повелів і оповідань, які друкувалися
періодично в різних журналах Сох. України.

Їх наголовки: 1) Пуща в захові.

2) Лість веселлині.

3) Москалі'вщина.

4) Матрос Бердишук.

5) Смерть Отамана Козиря

6) Лилимов рекручний.

і кідь не друкували: ^{Америчник на Лавачі}

8) Нова цукра

9) Волчанщина.

Кі ці оповідання одного типу: бойово-революційного.
Оскільки Видавництво реєструвало на них, я
нехайно надішлю, наразі не висилаю, бо думаю, що 4-го
з рією друкування попередньо чевляє собі'моє літера-
турне обличчя. Книжка обіймає 120 ст. звичайного
формату книжок "Л.К." Рівномірно маю на викиданню
білшій повість з часів 1914-1919 рр. історія життя і
змирань народнього проз ~~поширення~~ "Сурма сторіч".
Підкреслюю принагідно, що, десь 15. X. переістав дати

122
снївробітником тижня "Нові Мехи", що засвідчено
зауваго в "Dixi". З правдивого роману

Адреса: Warszawa, Chłodna 62-28

Wojciech Kocalski

Дн. 10/х. 1929 року.

Метирів, Рівненська, Волинська.

«Волинське видавництво „Червона Книга“!»

Малою Вашию годою що до надрукування моїх споминок про працю Української молоді у Визвольній війні 1917/1918 років, р.с. 4-й номеру Досвідської революції, вказуючи на ті умови, час і північ згодом Віснкою Козацька, яке дуже чинно покликає, під прапором якого згодом мене, Шкільна молодь, збрало захищати інтереси України, я зараз додам намічений зміст мого своєї роботи, про яку вказуючи вказуючи мені умови видавництва.

Разом з тим, з пошаною інформую, що не дивлячись на такий стан свого здоров'я, я спокійно закінчив так, що досить легко і легко зрозуміло, проведши друка, і то не одна, а декілька в тому ж напрямку, який Ви мені вказали під час мого подорожжя у Вар. Де яні випадки освідчуватися, ~~як~~ повинно бути корисно сформулювати у сукупності моїх визвольних змагань, а тому претендую на одразу мені нагороду.

Писавши свої споминок, я так підібрав дані, що ясно змалював той час, і кожену потребу Берестейського миру, та стільки з Німцями, і згодом краче виразив друка, чи до досягнень моїх, аніж в. Викинсько у своїй «Пробачення перед Воззиками», яке поміщено у ^{книжці} «Берестейському миру», яке мене напевно висвітлює перед сукупністю країн, і ті жертви, які понесла Шкільна молодь захищаючи визволення свого краю.

Розмір мого права, два з половиною зоцізи вранкованні, а саме у конту країну, на одну сторону арсудна.

До побывши заставу, що перебувають у матчаній стані
здоровий як і вваля і матчані заховані, а виправив уся
світлий і мотані дані вугавини, а вліве вліве і вліве
мобані та то забеснорені матерично, а вліве вліве вліве

Затем я тшк. прошу Васъ подтвердить, что
именно я в музее одержалъ подробніе данныя до
свидѣствъ Ян. кн. Гриможа Сенъ-мэна вѣдущаго Рѣчныхъ работъ,
и подобна. Также Министрства Вѣдъ Вѣдѣностей. В против-
номъ разѣ придется подтвердить оныхъ знающихъ, у которыхъ
малою въ документахъ.

Мгдѣ на расходы вѣдѣнныя

З помянуто дежавес. Луизиана

Адреса:

ex. Memupir, / к. Корзг.

ул. Симеука № 130.

повѣтъ Ігнатовичъ, Варшав.

Вісник.

Розд. I. (Центральна частина)

Передмова.

Умови пореволюційного розвитку Укрїнської Мови.

Заснування Митополітського (Річного) Розряду.

Річне Хрещення

Сирота Євфимія Митополітського Річного Розряду

Розд. II. (Українська військова частина).

Річний Української Армії з Києва

Берестейський мир

Відбиття з Німецького Армію і єврейська армія

Військ на Київ

Розд. III. (Тейматський).

Річний Тейматський

Залучення Окремих за Армію

Підготовка робота до повернення.

Вій і зрада

Урядовий сесі

Розд. IV. (Політико-військова)

Окремі повстання проти Тейматського

На сесі держави

Узгоді з Польщею.

Розд. V. (Політико-військова).

Наміри, влада, повстання Соколовців, вогонь.

Розд. VI. (Політико-військова).

Наміри, влада, вогонь, і слова пророка.

Розд. VII. (Політико-військова).

Закінчення.

Восток!

• Мена: о/ Праску на ми мянати одговори и одговори на го Управителни
в револуцио 1917 року

г. Превитку заповестите димит, на одговори димит и некои наф
с. да ми мерти, ама нека димити мојо одговори димити
ама димити своо димити

1.11.

P.O. Box 18

Station D

New York, City

U.S.A.

123

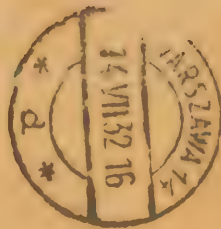
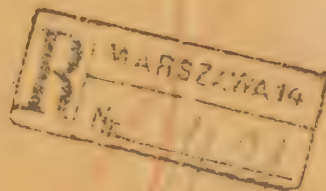
Reda cya Czerwonoi, Kolyun

Wewo
P.O. Box 8 III
Island,
Europe

Wydawnictwa
„Czerwona Kalyna”

Podwale 7/III

Lwów

Nadawca H. Łazarewski
Kwota 21.37.

С. Фролов господ

господ

господ

господ

Господ

В. С. З.

У. с. о. а. н. и. з. о. с. о. у. к. а. в. о.
и. з. у. б. о. р. а. н. о. с. к. е. с. о. д. а. н. о. б. и. н. а. м. е. н. а.
с. а. н. о. и. з. х. о. д. и. т. е. б. и. з. о.
"Литовский"

Асигната.

Арт.

1. на заласний фонд
  2. „ уділ ч.
  3. „ Видавництво
  4. „ кредит банк. і векс.
  5. „ Анонси
  6. „ відсотки
  7. „ Книгарня
  8. „ кошти адміністрації
  9. „ П. К. О. Варш.
  0. „ рахунок різних
  11. „ льокації
  12. „ Передилзта
  13. „
  14. „
- Разом . . . . .

К а с а			
побере		виплатить	

Львів, дня

19

скарбник

книноводець

426
Г Л І Б Л А З А Р Е В С Ь К И Й .

Т Р И Н А Д Ц Я Т ь Р О К І В Ж И Т Т Я В К И Є В І .
/1917-1930 р.р./

Частина I перша.

"На нашій, на своїй землі".
/1917-1919 р.р./

З м і с т .

- 1/ Вітру і віри веселі
- 2/ Із наших снів
- 3/ Мрії Заньковецької
- 4/ На плач наш
- 5/ Весна йшла
- 6/ Вона
- 7/ І мами в пиліхоні вона
- 8/ Повстання зайнялось
- 9/ Під прутами
- 10/ Довче - брате!
- 11/ В пропургових шатах поле
- 12/ На плач, о музо на троні
- 13/ Велика його малензкі як пітмої
- 14/ 1921 рік
- 15/ Із снів моїх
- 16/ За горою сонце гасне
- 17/ У Степана рана
- 18/ Чи тут лишилось біла хата
- 19/ Тіжу, біжу куди не знаю
- 20/ Вони під прапором йдуть.
- 21/ Голод
- 22/ Слухайте, слухайте
- 23/ Тихоює терпіє я від голоду і муки..
- 24/ Хлиже головеньку, любий мій...
- 25/ Вранні голоду зносу одрізає
- 26/ Чорні стовпи обгорілі
- 27/ Чи не ти свілий із степу
- 28/ В нас не сталося нічого
- 29/ Страждати, думати, терпіти
- 30/ Як Сфінкс стоїть передомом
- 31/ Ти стомивсь народе бідний
- 32/ Диття у всій своїй красі
- 33/ Як океан, глибока тина рана
- 34/ О, принесіть, як во надію

36/ Пісню
37/ смерті, чи край свій лемати
38/ на бунці
39/ літа
40/ варті
41/ все більш і більш зникає рідний берег
42/ брати, вигнанці, пригадаймо
43/ о, не дурно в скорботах ми плачемо
44/ заходє сонце
45/ ах, як стогнали ми
46/ схилив я голову
47/ коли я знав
48/ куди нас буря не загнала
49/ ~~хм~~ В часи, утечі й вигнання
50/ гуси чи лебіді в небі плывуть
51/ не вже прийти, вклонитись і сказати
52/ покинути! до вас думки підбиті
53/ сю ніч вони мені далекі спились
54/ вгледжу ще свою країну
55/ ой Матері
56/ оже повернуся
57/ ймають біль єдині сини
58/ то в нас пожежі край свій ~~хм~~
59/ П.С.
60/ пав чабан
61/ я на святих дивлюсь
62/ в Роковини Шевченка
63/ де ще нічого
64/ як зграя хмар нас вітер гнає
65/ два келихи повних
66/ згляньте, погляньте
67/ ~~досуха~~ думки тут
68/ ні, це не роки боротьби
69/ це цвіт життя, де гомін, рух!
70/ це не життя уже
71/ це нам від сорому горіти
72/ як стільки вмилили сніг
73/ переможіть ще ~~хм~~ стократ тисяч нас
74/ життя-це все!
75/ це той переміг ще
76/ Енергії
77/ слаженні, що із вигнання
78/ він загорівсь, як стовп у ~~порожній~~ пустелі
79/ це ~~хм~~ не горе побисте
80/ з цієї крові, що лилася
81/ не ~~хм~~ знаю, що
82/ не складайте крил журливо
83/ уже завершений упав, наш дивний храм
84/ і досі ще цвітуть
85/ одвічні в пісні
86/ я бачу вас, святі могили
87/ не думуй, дитино
88/ Земля летить
89/ іди, іди наш катоньку
90/ не промон вибухнуть повстання
91/ десь ліси шумлять з вітрами
92/ Пісня
93/ Пісня
94/ бачу, чую серцем чулим
95/ із старих і майбутніх віків
96/ Ридати хочеться
97/ Отамана літа ховався
98/ О, вір мені
99/ Любіть!
100/ Сні, що людям роки сниться
101/ Національна честь
102/ вряжаю тебе я в далеку дорогу

O. Kespuescobin Bauss

Nigunnes

p. Pluhon

Асигната.

Apt. ....

1. на запасний фонд
  2. " уділ ч.
  3. " Видавництво
  4. " кредит банк. і векс.
  5. " Анонси
  6. " відсотки
  7. " Книгарня
  8. " кошти адміністрації
  9. " П. К. О. Варш.
  10. " рахунок ріжаних
  11. " льокації
  12. " Передплата
  13. "
  14. "
- Разом . . .

[illegible]

Львів, дня

19

скарбник

КНИГОВОДЕЦЬ

